

Lovtidende A

2011

Udgivet den 19. marts 2011

15. marts 2011.

Nr. 217.

Bekendtgørelse af konkursloven

Herved bekendtgøres konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1259 af 23. oktober 2007, med de ændringer, der følger af § 14 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, lov nr. 1265 af 16. december 2009, § 2 i lov nr. 536 af 26. maj 2010 og § 1 i lov nr. 718 af 25. juni 2010.

Den bekendtgjorte lovtekst gælder først fuldt ud fra den 1. april 2011, jf. § 55, stk. 1, i lov nr. 718 af 25. juni 2010 om ændring af konkursloven og forskellige andre love (Rekonstruktion m.v.) og bekendtgørelse nr. 208 af 15. marts 2011.

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende kapitel 29 a træder dog i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse, jf. § 5 i lov nr. 447 af 9. juni 2004 om ændring af retsplejeloven, konkursloven, lov om skifte af dødsboer og lov om skifte af fællesbo m.v. (Digital kommunikation i retsplejen, kendelser med begrænset sagsfremstilling, regler om vidneforvarede m.v.).

Afsnit I

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Ved fristdagen forstås i denne lov det tidligste af følgende tidspunkter:

- 1) Den dag, da skifteretten modtog begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.
- 2) Dagen for skyldnerens død, hvis dødsboet behandles efter reglerne om insolvente boer, jf. §§ 69-72 i lov om skifte af dødsboer.
- 3) Dagen for beslutningen om likvidation eller tvangsopløsning af et aktieselskab eller anpartsselskab, hvis skifteretten inden tre måneder efter denne beslutning modtager begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller af egen drift indleder rekonstruktionsbehandling eller afsiger konkursdekret.

Stk. 2. Tilbagekaldes eller afslås en begæring om rekonstruktionsbehandling, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om rekonstruktionsbehandling eller begæring om konkurs eller gældssanering. Tilsvarende gælder, hvis en rekonstruktionsbehandling ophører og skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om konkurs eller gældssanering.

Stk. 3. Tilbagekaldes eller afslås en konkursbegæring, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om konkurs eller begæring om rekonstruktionsbehandling eller gældssanering.

Stk. 4. Selv om en begæring om gældssanering ikke fører til kendelse om gældssanering, regnes dagen for modtagelsen af begæringen dog for fristdag, hvis skifteretten modtager begæring om konkurs eller rekonstruktionsbehandling, inden tre

uger efter at begæringen blev tilbagekaldt eller gældssanering blev nægtet.

§ 2. Ved nærstående forstås i denne lov

- 1) ægtefæller, slægtninge i op- og nedstigende linjer, søskende, de nævnte personers ægtefæller og andre personer, der har stået hinanden særlig nær,
- 2) et selskab og en person, såfremt personen eller dennes nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af selskabets kapital,
- 3) to selskaber, såfremt det ene eller dets nærstående direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af det andet selskabs kapital, eller såfremt en væsentlig del af begge selskabers kapital direkte eller indirekte ejes af samme person eller selskab eller af indbyrdes nærstående personer eller selskaber,
- 4) andre personer, selskaber eller organisationer, som har tilsvarende interessefællesskab som under nr. 2 eller 3 angivet.

§ 3. Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervsmæssige virksomhed udøves.

Stk. 2. Udøver skyldneren ikke erhvervsmæssig virksomhed her i riget, indgives begæringen til skifteretten i den retskreds, hvor han har sit hjemting.

Stk. 3. Er en skyldners konkursbo allerede under behandling ved en skifteret, indgives begæring om ny konkurs dog til denne skifteret.

§ 4. I de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby, indgives de i § 3 nævnte begæringer til Sø- og Handelsretten, jf. dog § 3, stk. 3.

§ 5. En begæring, som ikke er indgivet til den rette skifteret, henvises om muligt til denne, forsynet med påtegning om dagen for modtagelsen.

Stk. 2. Præsidenten for en landsret eller præsidenten for Sø- og Handelsretten kan henvise en begæring eller et bo, som efter § 3 eller § 4 skulle behandles af en ret inden for den pågældende præsidents embedsområde, til en anden ret, såfremt det findes mere hensigtsmæssigt, at behandlingen sker ved denne ret. Der kan endvidere ske henvisning af begæring fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen om opløsning af selskaber, erhvervsdrivende fonde og erhvervsdrivende virksomheder.

§ 6. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter afgørelser af udenlandske domstole og myndigheder vedrørende konkurs, rekonstruktionsbehandling og anden lignende insolvensbehandling skal have bindende virkning og kunne fuldbyrdes her i riget, såfremt de har sådanne virkninger i den stat, hvor afgørelsen er truffet, og anerkendelsen og fuldbyrdelsen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser en fremmed stats lovgivning kommer til anvendelse ved bestemmelsen af retsvirkningerne af konkurs, rekonstruktionsbehandling og anden lignende insolvensbehandling, for så vidt anvendelsen ikke ville være åbenbart uforenelig med landets retsorden.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter et bostyre i tilfælde af konkurs, rekonstruktionsbehandling eller lignende insolvensbehandling, som efter stk. 1 har virkning her i riget, skal kunne udøve samme beføjelser, som tilkommer det efter lovgivningen i den stat, hvor bostyret er udpeget.

§ 7. Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering indgives skriftligt og skal så vidt muligt angive skyldnerens fulde navn, personnummer og bopæl, det navn, hvorunder han eventuelt driver forretning (firma), hans erhvervsgren, samt hvorfra hans erhvervsvirksomhed drives. Er skyldneren et aktie- eller anpartsselskab, skal registreringsnummeret så vidt muligt angives. Dokumenter, der påberåbes, vedlægges.

Stk. 2. Skifteretten påfører begæringen datoen for dens modtagelse.

§ 8. Skifteretten kan meddele den, som indgiver begæring som omtalt i § 7, en kort frist, i almindelighed ikke ud over en uge, til at fremskaffe manglende oplysninger eller til at udsende påbudte meddelelser.

§ 9. Begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering offentliggøres ikke.

Stk. 2. Enhver, der har retlig interesse deri, kan hos skifteretten få oplysning om, hvorvidt og hvornår en skyldner har indgivet begæring som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Har en begæring som nævnt i stk. 1 været fremlagt i et offentligt retsmøde, gælder retsplejelovens kapitel 3 a.

Afsnit I A

Rekonstruktion

Kapitel 2

Indholdet af en rekonstruktion

§ 10. En rekonstruktion skal indeholde mindst et af følgende elementer:

- 1) Tvangsakkord, jf. § 10 a.
- 2) Virksomhedsoverdragelse, jf. § 10 b.

§ 10 a. En tvangsakkord kan gå ud på procentvis nedsættelse eller bortfald af fordringerne mod skyldneren. En tvangsakkord kan endvidere gå ud på betalingsudsættelse. En tvangsakkord kan betinges af, at skyldnerens formue eller en del af denne fordeles mellem fordringshaverne.

Stk. 2. En tvangsakkord kan ikke omfatte:

- 1) Fordringer, der er stiftet efter skifterettens modtagelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord.
- 2) Pantefordringer, i det omfang pantet strækker til. Pantehaverne bindes derimod af tvangsakkorden, for så vidt angår den del af deres personlige fordring, som ikke dækkes af pantet. Hvis skifteretten i medfør af § 12 e har fastsat værdien af et pantsat aktiv, er den fastsatte værdi bindende ved opgørelse af panthaverens fordring efter 1. pkt.
- 3) Fordringer, der har fortrin frem for almindelige fordringer i tilfælde af konkurs.
- 4) Fordringer under et vist mindre beløb, hvis det er bestemt i tvangsakkorden og det må anses rimeligt begrundet under hensyn til skyldnerens forhold og øvrige omstændigheder. Fordringer tilhørende samme fordringshaver sammenlægges. Fordringer, som overstiger det fastsatte beløb, giver ret til udbetaling af mindst dette beløb.

Stk. 3. En tvangsakkord medfører bortfald af

- 1) gaveløfter,
- 2) krav på renter for tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning af de fordringer, der er omfattet af tvangsakkorden,
- 3) krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anviser en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, og som ikke er omfattet af § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag,
- 4) krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab, og
- 5) fordringer, der i henhold til aftale står tilbage for de øvrige fordringshavere i tilfælde af skyldnerens konkurs, medmindre det fremgår af aftalen, at den ikke gælder i tilfælde af skyldnerens rekonstruktion.

Stk. 4. Uforfaldne fordringer omfattet af tvangsakkorden kan kræves betalt samtidig med andre fordringer.

§ 10 b. En virksomhedsoverdragelse kan gå ud på overdragelse til eje af skyldnerens igangværende virksomhed eller en del heraf, der bevarer sin identitet, og som udgør en økono-

misk enhed, der er organiseret med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet.

§ 10 c. Fordringshaverne skal behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling eller andet følger af lovens øvrige bestemmelser.

Kapitel 2 a

Indledning af rekonstruktionsbehandling

§ 11. En skyldner, der er insolvent, jf. § 17, stk. 2, og § 18, skal tages under rekonstruktionsbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver. § 20, § 21, stk. 1 og 2, § 22, stk. 1, og § 23, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En begæring om rekonstruktionsbehandling er uden virkning, hvis den ikke indeholder forslag til beskikkelse af en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand samt en erklæring fra de pågældende om, at de er villige hertil og opfylder betingelserne i § 238.

Stk. 3. Er begæring om rekonstruktionsbehandling indgivet af skyldneren, indleder skifteretten rekonstruktionsbehandling straks ved begæringens modtagelse.

Stk. 4. Er begæring om rekonstruktionsbehandling indgivet af en fordringshaver, og har skyldneren samtykket i begæringen, kan skifteretten straks indlede rekonstruktionsbehandling. Hvis skyldnerens samtykke ikke foreligger, indkalder skifteretten skyldneren til et møde i skifteretten, hvor begæringen behandles. § 23, stk. 2-5, og § 23 a finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Hvis en skyldner, der er en fysisk person, ikke senest på det møde, der er nævnt i stk. 4, samtykker i fordringshaverens begæring, anses denne for en konkursbegæring, som straks behandles. Tilsvarende gælder, hvis skyldneren er en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 6. Efter indledningen af rekonstruktionsbehandling kan begæringen herom ikke tilbagekaldes.

§ 11 a. Skifteretten beskikker ved indledningen af rekonstruktionsbehandlingen en eller flere rekonstruktører og en regnskabskyndig tillidsmand for skyldneren. Skifteretten er ikke bundet af de forslag til rekonstruktør eller tillidsmand, der fremgår af begæringen. Er der beskikket flere rekonstruktører, varetager disse hvervet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet. Rekonstruktøren kan antage fornøden sagkyndig bistand.

Stk. 2. Samtidig fastsætter skifteretten tidspunktet for et møde med fordringshaverne. Mødet skal holdes senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlingens indledning. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse i Statstidende, hvori fordringshaverne indkaldes til mødet. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren straks registrere mødeindkaldelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Stk. 3. Hvis rekonstruktionsbehandling indledes uden samtykke fra skyldneren, bestemmer skifteretten samtidig, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden.

Stk. 4. Indledning af rekonstruktionsbehandling uden skyldnerens samtykke er betinget af sikkerhedsstillelse for omkost-

ningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. En fordringshaver, der har begæret rekonstruktionsbehandling, hæfter ikke for omkostningerne ved rekonstruktionsbehandlingen ud over sikkerhedsstillelsen, og alene i det omfang omkostningerne ikke dækkes af skyldnerens midler.

Stk. 5. Skifteretten kan efter rekonstruktørens begæring bestemme, at der skal stilles yderligere sikkerhed for omkostningerne ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed. Stilles sikkerheden ikke, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 6. Skifteretten kan undtagelsesvis bestemme, at statskassen indestår for omkostninger ved rekonstruktørens og tillidsmandens virksomhed, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler og en eventuel stillet sikkerhed.

Stk. 7. Indledning af rekonstruktionsbehandling er betinget af, at den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, stiller sikkerhed for en eventuel efterfølgende konkursbehandling, jf. § 27, stk. 1.

§ 11 b. Rekonstruktøren skal senest en uge efter beskikkelsen sende en meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af rekonstruktionsbehandlingen, og til skifteretten. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere meddelelsen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Meddelelsen skal vedlægges skyldnerens seneste årsrapport eller efter omstændighederne uddrag heraf. Meddelelsen skal indeholde:

- 1) Oplysning om skyldnerens vigtigste aktiver og passiver og så vidt muligt en kreditorfortegnelse med angivelse af stillede sikkerheder.
- 2) Oplysning om skyldnerens regnskabsføring.
- 3) En redegørelse for årsagerne til og formålet med rekonstruktionsbehandlingen.
- 4) Oplysning om tidspunktet for mødet med fordringshaverne.

Stk. 3. Rekonstruktøren skal straks efter beskikkelsen sende meddelelse om rekonstruktionsbehandlingen til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.

§ 11 c. Senest en uge før mødet med fordringshaverne skal rekonstruktøren sende sit forslag til rekonstruktionsplan til samtlige kendte fordringshavere og skifteretten.

Stk. 2. Forslaget til rekonstruktionsplan skal indeholde:

- 1) En begrundet redegørelse for, hvilken type forslag til rekonstruktion der agtes fremsat, og en vurdering af, om der er væsentlige forhold, som kan være til hinder for en gennemførelse af denne rekonstruktion.
- 2) Så vidt muligt oplysning om skyldnerens balance pr. dagen for indledningen af rekonstruktionsbehandling med angivelse af afvigelser som følge af senere indtrufne ændringer.
- 3) Oplysning om, hvorvidt der efter tillidsmandens opfattelse er mangler ved skyldnerens seneste årsrapport.
- 4) En redegørelse for de væsentligste skridt, der agtes foretaget under rekonstruktionsbehandlingen.

Stk. 3. Forslaget til rekonstruktionsplan skal være tiltrådt af skyldneren. Forslaget skal vedlægges tillidsmandens vurdering af skyldnerens aktiver og en erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt planen efter deres skøn er gennemførlig.

Stk. 4. Hvis forslaget til rekonstruktionsplan ikke senest på mødet med fordringshaverne opfylder kravene i stk. 2 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, jf. dog § 11 e, stk. 5. Det samme gælder, hvis den balance, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, ikke foreligger senest på mødet med fordringshaverne.

§ 11 d. Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på mødet med fordringshaverne.

Stk. 2. Udebliver skyldneren uden lovligt forfald, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre skifteretten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. §§ 12 a og 12 b.

§ 11 e. På mødet med fordringshaverne drøftes forslaget til rekonstruktionsplan. Forslaget til rekonstruktionsplan kan ændres på mødet, jf. stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, medmindre et flertal af fordringshaverne stemmer imod og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. Ændringsforslag til forslaget til rekonstruktionsplan er vedtaget, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer for og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Vedtages der ikke en rekonstruktionsplan, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, jf. dog stk. 5.

Stk. 4. Skifteretten kan på mødet

- 1) beskikke en eller flere yderligere rekonstruktører eller
- 2) beskikke en anden tillidsmand.

Stk. 5. Hvis særlige grunde taler for det, kan skifteretten efter anmodning fra rekonstruktøren og tillidsmanden udsætte drøftelsen af forslaget til rekonstruktionsplan til et senere møde, som skal holdes inden fire uger. § 11 c, § 11 d og stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse. Udsættelse kan ikke ske, hvis et flertal af fordringshaverne stemmer imod og dette flertal repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation ville give stemmeret. § 13 d, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 11 f. Rekonstruktøren skal inden tre måneder efter rekonstruktionsbehandlingsindledning sende en redegørelse til samtlige kendte fordringshavere og skifteretten om alle væsentlige forhold vedrørende rekonstruktionsbehandlingen, herunder resultatet af en eventuel fortsat drift af skyldnerens virksomhed, og oplysning om, hvornår et rekonstruktionsforslag forventes sendt til fordringshaverne.

Stk. 2. Hvis forudsætningerne for rekonstruktionsplanen ændrer sig væsentligt, skal rekonstruktøren uden ugrundet ophold orientere fordringshaverne og skifteretten herom. Skifteretten indkalder til et møde i skifteretten, hvor der tages

stilling til, om rekonstruktionsbehandlingen skal ophøre, eller om rekonstruktionsplanen skal ændres. §§ 11 c-11 e finder tilsvarende anvendelse.

§ 11 g. Skifteretten kan afsætte en rekonstruktør, hvis særlige grunde taler for det. § 114, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, der har fremsat begæring om rekonstruktionsbehandling, skal have lejlighed til over for skifteretten at fremsætte forslag til beskikkelse af en ny rekonstruktør. Skifteretten kan give den pågældende en kort frist, i almindelighed ikke ud over en uge, hertil.

Stk. 3. Afsættes samtlige rekonstruktører, og kan der ikke beskikkes en eller flere nye rekonstruktører, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 4. Fratræder rekonstruktøren, finder stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Stk. 1, 2 og 4 finder tilsvarende anvendelse i forhold til tillidsmanden.

§ 11 h. § 28 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 2 b

Retsvirkninger af rekonstruktionsbehandling

§ 12. Skyldneren må ikke foretage dispositioner af væsentlig betydning uden rekonstruktørens samtykke. Betaling af gæld må kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betaling er nødvendig for at afværge tab.

Stk. 2. Virksomhedsoverdragelse må alene ske i overensstemmelse med et rekonstruktionsforslag, der er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 3. Skyldneren skal aflægge regnskab over for rekonstruktøren efter dennes nærmere bestemmelse.

Stk. 4. § 100, jf. § 103, § 105, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, jf. § 100, jf. § 103, og § 112 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. En rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, træffer afgørelse i sammenslutningens forhold, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan en rekonstruktør, der har overtaget ledelsen af virksomheden, ikke træffe afgørelse om forhold, som henhører under generalforsamlingen, bortset fra udpegning af revisor. Generalforsamlingens beslutninger får virkning, når de tiltrædes af rekonstruktøren. Rekonstruktøren skal registrere sig i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

§ 12 a. Rekonstruktøren eller fordringshavere, der tilsammen repræsenterer mindst 25 pct. af det samlede kendte beløb, der ved repræsentation giver stemmeret, jf. § 13 d, stk. 2-4, kan fremsætte begæring om, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, medmindre skyldneren er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 2. Skifteretten indkalder straks skyldneren, fordringshaverne og rekonstruktøren til et møde, hvor begæringen behandles. Fremsættes begæringen på et møde i skifteretten, hvortil de nævnte personer er indkaldt, kan begæringen be-

handles på mødet. En begæring kan dog tidligst behandles på mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e.

Stk. 3. Skifteretten bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, hvis fordringshaverne vedtager dette efter § 13 d.

§ 12 b. Hvis der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne, kan skifteretten bestemme, at rekonstruktøren foreløbig skal overtage ledelsen af virksomheden, medmindre skyldneren er en fysisk person eller en sammenslutning, hvori mindst en af deltagerne hæfter personligt og direkte for sammenslutningens forpligtelser.

Stk. 2. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse i Statstidende om rekonstruktørens foreløbige overtagelse af ledelsen af virksomheden. Rekonstruktøren skal endvidere straks underrette skyldnerens hidtidige ledelse, samtlige kendte fordringshavere og tillidsmanden herom.

Stk. 3. Skifteretten skal så vidt muligt inden 14 dage, dog tidligst på mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e, træffe afgørelse om, hvorvidt rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden skal opretholdes. § 12 a finder tilsvarende anvendelse.

§ 12 c. Under rekonstruktionsbehandlingen gælder følgende begrænsninger i adgangen til at søge fyldestgørelse i skyldnerens aktiver, jf. dog stk. 2-5:

- 1) Arrest eller udlæg kan ikke foretages.
- 2) Brugspanteret kan ikke udøves.
- 3) Der kan ikke udøves rådighedsberøvelse på grundlag af udlæg.
- 4) Der kan ikke uden skyldnerens og rekonstruktørens samtykke søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 3 og 4, gælder ikke for udlæg i fordringer.

Stk. 3. Den, som har tilbageholdsret i skyldnerens ejendele, indtil et bestemt beløb er betalt, kan uanset stk. 1 foretage udlæg i de tilbageholdte ejendele og søge fyldestgørelse deri. Udlæg kan dog kun gøres, hvis skyldneren trods opfordring fremsat efter rekonstruktionsbehandlings indledning og mindst 14 dage inden udlæggets foretagelse ikke har betalt beløbet.

Stk. 4. Adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved håndpant eller anden tilsvarende sikkerhedsret eller ved virksomhedspant i fordringer, jf. tinglysningslovens § 47 c, stk. 3, nr. 1, eller fordringspant, jf. tinglysningslovens § 47 d, berøres ikke af rekonstruktionsbehandlingen.

Stk. 5. Skyldneren skal efter anmodning betale de løbende ydelser, der vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning, på pantefordringer, der ikke vil kunne omstødes i tilfælde af konkurs, og som ikke omfattes af stk. 4. Hvis pantefordringen efter skifterettens skøn helt eller delvis ikke dækkes af pantet, skal skyldneren dog kun betale en forholdsmæssig del af de løbende ydelser svarende til forholdet mellem den del af hovedstolen, der efter skifterettens skøn dækkes af pantet, og hele hovedstolen. Betaler skyldneren ikke rettidigt en ydelse, kan panthaveren uanset stk. 1 søge fyldestgørelse i det pantsatte aktiv.

§ 12 d. Indledning af rekonstruktionsbehandling fratager ikke skyldneren en adgang, som bestod før rekonstruktions-

behandlingen, til at udskille aktiver fra et pant, medmindre der er tale om virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c.

Stk. 2. En skyldner kan endvidere uden samtykke fra panthaveren udskille aktiver fra et pant, hvis

- 1) panthaverens ret er omstødelig eller
- 2) skifteretten i medfør af § 12 e har fastsat aktivets værdi og panthaveren før udskillelsen modtager fyldestgørelse, i det omfang panthaverens panteret ligger inden for den fastsatte værdi af aktivet.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsrettigheder stiftet ved retsforfølgning.

§ 12 e. Skifteretten kan på begæring af skyldneren fastsætte værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt., § 12 d, stk. 2, nr. 2, og § 14 c, stk. 4. Dette gælder dog ikke

- 1) fast ejendom, skibe med en bruttotonnage på 5 eller derover og luftfartøjer,
- 2) andele i andelsboligforeninger, jf. tinglysningslovens § 42 i,
- 3) aktiver omfattet af en tinglyst panteret i medfør af tinglysningslovens § 37 eller § 42 j, stk. 8, og aktiver som nævnt i sølovens § 47 eller i §§ 22 eller 24 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer og
- 4) fordringer og kapitalandele.

Stk. 2. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, skal skifteretten have modtaget tillidsmandens vurdering af aktivet, og berørte rettighedshavere skal have haft adgang til at udtale sig om tillidsmandens vurdering. Tillidsmanden skal på skyldnerens begæring foretage enkeltvis vurdering af aktiver, der har været vurderet samlet, hvis dette kan ske uden uforholdsmæssig omkostning.

Stk. 3. Skifteretten kan på begæring af skyldneren, rekonstruktøren eller en fordringshaver ændre en afgørelse efter stk. 1, hvis værdien af aktivet har ændret sig væsentligt.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse på sikkerhedsrettigheder stiftet ved retsforfølgning.

§ 12 f. Skyldnerens rimelige omkostninger ved salg af et pantsat aktiv og ved vurdering af pantet betales af den, der køber det pantsatte aktiv.

Stk. 2. Stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, kan skyldneren kræve, at panthaveren betaler omkostningerne ved vurdering af pantet, i det omfang disse efter skifterettens skøn ikke dækkes af den ubehæftede del af det pantsatte aktiv. Er aktivet pantsat til flere panthavere, påhviler forpligtelsen den sidst prioriterede panthaver, hvis fordring efter skifterettens skøn helt eller delvis dækkes af pantet.

Stk. 3. Erklæres skyldneren konkurs uden at have fået stadfæstet et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, omfattes omkostningerne ved vurdering af pantet af § 87, stk. 3 og 4.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på pantsatte aktiver, der er solgt under rekonstruktionsbehandlingen.

§ 12 g. §§ 39-52 finder tilsvarende anvendelse ved rekonstruktionsbehandling, jf. dog stk. 2-4. I stedet for konkursde-

kretets afsigelse træder rekonstruktionsbehandlings indledning.

Stk. 2. Uanset § 42, stk. 1 og 2, kan en fordringshaver ikke anvende et uforfaldent krav til modregning.

Stk. 3. En fordringshaver kan ikke anvende et krav omfattet af § 97 til modregning i skyldnerens krav i medfør af en aftale, der er videreført efter § 12 o.

Stk. 4. Er modregning ikke udelukket på grund af fordringernes beskaffenhed, hindrer § 42, stk. 1 og 2, ikke modregning med krav omfattet af § 94.

§ 12 h. Indledning af rekonstruktionsbehandling sidestilles i relation til reglerne om sikringsaktors foretagelse og retsvirkning med afsigelse af konkursdekret.

§ 12 i. Reglerne i §§ 64-80 finder tilsvarende anvendelse, når rekonstruktionsbehandling er indledt.

§ 12 j. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af § 71, bortfalder ved rekonstruktionsbehandlings indledning. Arrest foretaget inden rekonstruktionsbehandlings indledning bortfalder.

Stk. 3. Fordringshaverne kan sælge retten til at gøre et krav på omstødelse gældende.

§ 12 k. Enhver stemmeberettiget fordringshaver kan stille forslag om anlæg af omstødelssag eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende. Forslag herom skal fremsættes senest på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget. § 13 d finder tilsvarende anvendelse, idet dog mindst en fordringshaver skal stemme for forslaget om anlæg af omstødelssag. Den begunstigede har ikke stemmeret.

Stk. 2. Vedtages sagsanlæg, hæfter de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget, solidarisk for omkostningerne ved sagen. I det indbyrdes forhold hæfter fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres fordring mod skyldneren.

Stk. 3. Vedtages sagsanlæg, udpeger skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver, der stemte for sagsanlægget, en advokat til at føre sagen. Fremkommer der på mødet flere forslag, udpeges den advokat, der har den største tilslutning blandt de fordringshavere, der stemte for sagsanlægget. Skifteretten fastlægger omfanget af advokatens rettergangsfuldmagt og bestemmer herunder, hvilke anliggender der skal forelægges for de nævnte fordringshavere til afstemning på et møde i skifteretten. Advokatens honorar fastsættes af den ret, hvor omstødelssagen anlægges.

Stk. 4. Vedtages sagsanlæg eller salg af retten til at gøre omstødelse gældende ikke, kan enhver stemmeberettiget fordringshaver anlægge omstødelssag, hvis fordringshaveren senest på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget, giver skifteretten meddelelse herom og skifteretten ikke finder, at anlæg af omstødelssag vil stride mod fordringshavernes fælles interesser.

Stk. 5. Omstødelssag skal anlægges senest fire uger efter rekonstruktionsbehandlings ophør.

§ 12 l. Afsiges der dom om omstødelse i en sag anlagt efter § 12 k, stk. 3 eller 4, bestemmes det i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige

omkostninger og udlodder resten til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen.

§ 12 m. Sælges retten til at gøre omstødelse gældende, indbetales salgssummen til rekonstruktøren, der fordeler beløbet til fordringshaverne efter samme fordeling som ved rekonstruktionen, medmindre andet er bestemt ved beslutningen om salget.

§ 12 n. § 12 o, § 12 p, § 12 q, stk. 2, og §§ 12 r-12 u anvendes kun, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed.

§ 12 o. En skyldner, der er under rekonstruktionsbehandling, kan med rekonstruktørens samtykke videreføre indgåede gensidigt bebyrdende aftaler. Skyldneren kan endvidere med rekonstruktørens samtykke videreføre en gensidigt bebyrdende aftale, som medkontrahenten inden for de seneste fire uger har hævet på grund af skyldnerens misligholdelse, medmindre medkontrahenten har disponeret i henhold til ophævelsen.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan skyldneren ikke uden medkontrahentens samtykke videreføre en aftale, hvis medkontrahenten bortset fra rekonstruktionsbehandlingen havde adgang til at hæve aftalen af andre årsager end skyldnerens forsinkelse med egen ydelse.

Stk. 3. Medkontrahenten kan forlange, at skyldneren uden ugrundet ophold tager stilling til, om en gensidigt bebyrdende aftale skal videreføres. For arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed gælder dette dog først efter udløbet af fristen i § 12 u, stk. 1, 1. pkt.

Stk. 4. Angår en aftale, der er videreført efter stk. 1, en løbende ydelse, kan skyldneren med rekonstruktørens samtykke altid opsigse aftalen med en måneds varsel. Medkontrahenten kan kræve erstatning for tab, ved at opsigelsen er sket med forkortet varsel, medmindre andet følger af § 12 t.

§ 12 p. Videreføres en aftale efter § 12 o, omfattes medkontrahentens krav ifølge aftalen af § 94.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse, omfattes medkontrahentens krav for tiden efter rekonstruktionsbehandlings indledning indtil en eventuel opsigelse i medfør af § 12 o, stk. 4, 1. pkt., eller § 12 t, stk. 1, af § 94. Medkontrahentens krav for tiden efter en eventuel afsigelse af konkursdekret omfattes dog ikke af § 94.

§ 12 q. Videreføres en aftale efter § 12 o, kan medkontrahenten ikke

- 1) kræve sikkerhedsstillelse for sine krav i medfør af aftalen,
- 2) holde sin ydelse tilbage eller hindre dens overgivelse som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt,
- 3) kræve, at skyldneren som følge af rekonstruktionsbehandlingen eller skyldnerens økonomiske forhold i øvrigt præsterer sin ydelse før forfaldstid, eller
- 4) hæve aftalen som følge af forsinkelse med skyldnerens ydelse, medmindre medkontrahentens krav på ydelsen omfattes af § 94 og skyldneren ikke præsterer ydelsen uden ugrundet ophold efter videreførelsen af aftalen.

Stk. 2. Personer, der er ansat i skyldnerens virksomhed, og som vederlægges periodevis bagud, kan kræve, at skyldneren stiller betryggende sikkerhed for det til enhver tid først forfaldende vederlag, i det omfang det vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen. Stilles sikkerheden ikke inden 14 dage eller, hvis tiden for den ansattes ydelse til skyldneren er kommet, uden ugrundet ophold, kan den ansatte hæve arbejdsaftalen.

§ 12 r. Videreføres en gensidigt bebyrdende aftale ikke efter § 12 o, kan medkontrahenten hæve aftalen.

Stk. 2. Har medkontrahenten helt eller delvis erlagt sin ydelse, kan medkontrahenten kun hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger den pågældende til det.

§ 12 s. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, overgivet til skyldneren efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre aftalen videreføres efter § 12 o.

Stk. 2. Er der under rekonstruktionsbehandlingen rådet således over ydelsen, at den ikke kan tilbageleveres i væsentlig uforandret stand, omfattes medkontrahentens krav på vederlag af § 94.

§ 12 t. Skyldneren kan med rekonstruktørens samtykke opsiges en aftale om et vedvarende retsforhold med sædvanligt eller rimeligt varsel, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering.

Stk. 2. Når særlige grunde taler for det, kan det pålægges skyldneren at yde erstatning for medkontrahentens tab, ved at skyldneren opsiges aftalen efter stk. 1.

§ 12 u. Hvis skyldneren inden 14 dage efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen erklærer ikke at ville videreføre en arbejdsaftale med en ansat i skyldnerens virksomhed, jf. § 12 o, er kravet på arbejdsvederlag for tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen stillet som vederlag for den forudgående periode. Krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for skyldneren under rekonstruktionsbehandlingen, er dog omfattet af § 94. Afgiver skyldneren først senere erklæring om ikke at ville videreføre aftalen, er kravet for tiden efter rekonstruktionsbehandlingsindledningen til afgivelsen af skyldnerens erklæring omfattet af § 94.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan den ansatte hæve aftalen, hvis den af rekonstruktionsbehandlingen følgende ændring af forholdene giver den ansatte særlig grund hertil.

Kapitel 2 c

Gennemførelse af rekonstruktion

§ 13. Der skal senest seks måneder efter mødet med fordringshaverne, jf. § 11 e, holdes møde i skifteretten med henblik på afstemning om rekonstruktionsforslaget.

Stk. 2. Rekonstruktøren skal så vidt muligt senest 14 dage før mødets afholdelse sende rekonstruktionsforslaget og det øvrige materiale, der er nævnt i § 13 b, til skifteretten og samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyld-

nerens ansatte, der berøres af forslaget, med oplysning om tidspunktet for mødet. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere en meddelelse i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, hvoraf det fremgår, at materialet er udsendt og ligger til gennemsyn i skifteretten.

Stk. 3. Skifteretten skal så vidt muligt senest 14 dage før mødets afholdelse indrykke en bekendtgørelse i Statstidende, hvori fordringshaverne indkaldes til mødet. I bekendtgørelsen opfordres fordringshavere, hvis fordringer ikke tidligere er gjort gældende, til at anmelde disse til rekonstruktøren.

Stk. 4. Bestrides en fordring, skal dette meddeles fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde.

Stk. 5. Skifteretten bestemmer, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis det materiale, der er nævnt i § 13 b, ikke er modtaget i skifteretten inden for fristen i stk. 1 eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

§ 13 a. Skifteretten kan forlænge fristen i § 13, stk. 1, med indtil to måneder ad gangen, dog ikke ud over fire måneder, hvis

- 1) skyldneren med rekonstruktørens samtykke anmoder herom og
- 2) fordringshaverne vedtager dette efter § 13 d.

Stk. 2. Anmodningen om forlængelse skal være skriftlig og indeholde en redegørelse for baggrunden for og formålet med forlængelsen.

Stk. 3. Anmodningen om forlængelse behandles på et møde i skifteretten, der så vidt muligt holdes senest en uge efter anmodningens modtagelse. Rekonstruktøren skal straks sende meddelelse til samtlige kendte fordringshavere og andre, bortset fra skyldnerens ansatte, der berøres af forslaget, med oplysning om tidspunktet for mødet. Meddelelsen skal vedlægges kopi af anmodningen med eventuelle bilag.

§ 13 b. Det udsendte materiale skal indeholde:

- 1) Rekonstruktionsforslaget. Indeholder forslaget bestemmelse om virksomhedsoverdragelse, skal forslaget indeholde oplysning om:
 - a) Overdragelsessummen.
 - b) Hvilke aktiver, passiver og gensidigt bebyrdende aftaler der omfattes af overdragelsen.
 - c) Erhververen.
- 2) Oversigt over skyldnerens status, der skal indeholde:
 - a) Oversigt over skyldnerens aktiver med oplysning om værdien af de enkelte aktiver.
 - b) Oversigt over skyldnerens pantsatte aktiver, pantet rettighedernes art samt størrelsen af pantefordringerne og eventuel friværdi i de enkelte aktiver.
 - c) Oversigt over usikrede krav, herunder pantsikrede krav, i det omfang pantet ikke strækker til, med angivelse af fordringshaverne og opdelt efter kravenes placering i konkursordenen.
- 3) En redegørelse fra rekonstruktøren og tillidsmanden, der skal indeholde:
 - a) Eventuelle kommentarer til den statusoversigt, der er nævnt i nr. 2.

- b) Redegørelse for sammenhængen mellem den statusoversigt, der er nævnt i nr. 2, og skyldnerens senest aflagte regnskab.
- c) Oplysning om forhold, der vil kunne søges omstødt, om anlagte omstødsessager og om rettigheder, der er bortfaldet efter § 12 j, stk. 2.
- d) Oplysning om skyldnerens eventuelle ansvarspådragende forhold.
- e) Oplysning om årsagen til skyldnerens økonomiske vanskeligheder.
- f) Anslået dividende i tilfælde af skyldnerens konkurs.
- g) Forløbet af samarbejdet med skyldneren under rekonstruktionsbehandlingen.
- h) En erklæring fra rekonstruktøren og tillidsmanden om, hvorvidt rekonstruktionsforslaget efter deres skøn er rimeligt og frembyder en tilstrækkelig betryggelse for forslagens opfyldelse.

Stk. 2. Rekonstruktionsforslaget og statusoversigten skal være tiltrådt af skyldneren.

Stk. 3. Rekonstruktøren kan ændre rekonstruktionsforslaget, indtil det er vedtaget.

§ 13 c. Skyldneren, rekonstruktøren og tillidsmanden skal være til stede på det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget.

Stk. 2. Udebliver skyldneren uden lovligt forfald, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, medmindre skifteretten på mødet bestemmer, at rekonstruktøren skal overtage ledelsen af virksomheden, jf. §§ 12 a og 12 b.

§ 13 d. Et rekonstruktionsforslag er vedtaget, medmindre et flertal af de fordringshavere, der er repræsenteret på mødet og deltager i afstemningen, stemmer imod.

Stk. 2. Der stemmes efter fordringernes beløb. §§ 120 og 121 og § 123, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse. De fordringshavere, hvis fordring er bestridt, deltager foreløbig i afstemningen om rekonstruktionsforslaget. Viser afstemningen, at disse stemmer vil være afgørende for udfaldet, bestemmer skifteretten, hvilke af dem der giver stemmeret og for hvilke beløb.

Stk. 3. Fordringer, der tilhører skyldnerens nærstående, giver ikke stemmeret.

Stk. 4. Indeholder rekonstruktionsforslaget bestemmelse om tvangsakkord, giver fordringer stemmeret, i det omfang de berøres af akkorden uden at bortfalde ved denne. En fordring, der bortfalder som følge af fordringshaverens indvilligelse heri i forbindelse med rekonstruktionsbehandlingen, giver dog stemmeret, hvis bortfaldet er betinget af rekonstruktionsforslagets stadfæstelse.

§ 13 e. Det vedtagne rekonstruktionsforslag er ikke gyldigt, før det er stadfæstet af skifteretten.

Stk. 2. Indsigelse mod stadfæstelse af rekonstruktionsforslaget skal fremsættes senest i det møde, hvor der stemmes om rekonstruktionsforslaget. Skifteretten kan give en kort frist til nærmere begrundelse af indsigelsen.

Stk. 3. Skifteretten skal nægte stadfæstelse, hvis

- 1) fejl ved fremgangsmåden under behandlingen af rekonstruktionsforslaget eller ufuldstændighed i de tilvejebragte oplysninger må antages at have haft væsentlig betydning for resultatet af stemmeafgivningen,
- 2) rekonstruktionsforslaget indeholder bestemmelse om tvangsakkord, der ikke er forenelig med § 10 a, eller forslaget i øvrigt er i strid med loven eller
- 3) skyldneren eller tredjemand for at indvirke på afstemningen har tilsagt nogen fordringshaver fordele uden for rekonstruktionen.

Stk. 4. I det tilfælde, der er nævnt i stk. 3, nr. 1, kan skifteretten udsætte sin afgørelse, indtil rekonstruktionsforslaget har været underkastet en ny afstemning inden for fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

Stk. 5. Skifteretten kan nægte stadfæstelse, hvis vilkårene i rekonstruktionsforslaget står i misforhold til skyldnerens økonomiske stilling.

Stk. 6. Skifteretten kan betinge stadfæstelsen af, at skyldneren undergiver sig tilsyn af rekonstruktøren. Tilsynet skal påse, at skyldneren overholder vilkårene for rekonstruktionen og ikke ved sin forretningsførelse eller sit forbrug bliver ude af stand hertil. Tilsynet kan i dette øjemed give skyldneren særlige anvisninger. Skyldneren skal give tilsynet alle fornødne oplysninger. Hvis skyldneren bringer fordringshaverens ret i fare, skal tilsynet give indberetning herom til skifteretten, der ved indkaldelse til møde eller på anden måde gør fordringshaverne bekendt med indberetningen.

§ 13 f. Forkastes rekonstruktionsforslaget, nægtes stadfæstelse, eller stadfæster skifteretten forslaget, ophører rekonstruktionsbehandlingen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ved stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag kan skifteretten bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det fremgår af det stadfæstede rekonstruktionsforslag, at der vil blive fremsat yderligere rekonstruktionsforslag inden for fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a.

Stk. 3. Uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, kan skifteretten ved stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag bestemme, at rekonstruktionsbehandlingen skal fortsætte, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om en virksomhedsoverdragelse, som endnu ikke er tiltrådt af erhververen. Rekonstruktionsbehandlingen kan dog ikke fortsætte ud over fristen i § 13, stk. 1, eller en eventuel forlænget frist, jf. § 13 a. Skifteretten fastsætter en frist for erhververens tiltrædelse af aftalen om virksomhedsoverdragelse på højst fire uger. Når virksomhedsoverdragelsen er tiltrådt af erhververen, eller når den frist, skifteretten har fastsat, er udløbet, uden at erhververen har tiltrådt aftalen, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis det stadfæstede rekonstruktionsforslag indeholder bestemmelse om tvangsakkord.

Kapitel 2 d

Rekonstruktionens virkninger

§ 14. En tvangsakkord har virkning som et retsforlig.

Stk. 2. Tvangsakkorden befrier skyldneren for den del af gælden, der ikke overtages ved akkorden. Akkorden er bindende også for fordringshavere, som ikke har meldt sig, og for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

Stk. 3. Tvangsakkorden har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

Stk. 4. En aftale, hvorved skyldneren eller tredjemand giver en fordringshaver større fordele end hjemlet ved tvangsakkorden, er ugyldig.

§ 14 a. Kan et afdrag på en fordring omfattet af en tvangsakkord ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut.

Stk. 2. Hvis det ved endelig dom bliver fastslået, at beløbet ikke skyldes, hvis sagen om berettigelsen af kravet ikke er anlagt inden en af skifteretten fastsat frist, eller hvis det viser sig, at en betingelse ikke vil blive opfyldt, hvorom skifteretten kan give attest, udloddes beløbet til de fordringshavere, hvis fordringer omfattes af tvangsakkorden uden at bortfalde ved denne, medmindre det er bestemt i akkorden, at beløbet skal tilbagebetales til skyldneren.

§ 14 b. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, får skyldneren på ny stadfæstet et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller meddeles skyldneren gældssanering, efter at der er stadfæstet et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, har de af akkorden omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet, den nye tvangsakkord eller gældssaneringssagen i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter akkorden tilkommer de pågældende fordringshavere, medmindre akkorden er bortfaldet efter § 14 e.

§ 14 c. En virksomhedsoverdragelse, der gennemføres på grundlag af et stadfæstet rekonstruktionsforslag, kan ikke omstødes.

Stk. 2. Overdrages en gensidigt bebyrdende aftale, der er videreført efter § 12 o, som led i en virksomhedsoverdragelse, overgår skyldnerens rettigheder og forpligtelser efter aftalen til erhververen af virksomheden, medmindre andet følger af retsforholdets beskaffenhed. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, gælder dette dog ikke medkontrahentens krav på vederlag for tiden inden rekonstruktionsbehandlingsindledning, idet dog medkontrahentens eventuelle krav på depositum skal opfyldes af erhververen.

Stk. 3. *Stk. 2* finder ikke anvendelse på arbejdsaftaler med ansatte i skyldnerens virksomhed. For sådanne aftaler gælder lov om lønmodtages retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Stk. 4. Har skifteretten i medfør af § 12 e fastsat værdien af et pantsat aktiv, der overdrages som led i en virksomhedsoverdragelse, overgår skyldnerens hæftelse for pantegælden til erhververen af virksomheden, i det omfang panthaverens

panteret ligger inden for den fastsatte værdi af aktivet, og panteretten for eventuel yderligere pantegæld bortfalder.

§ 14 d. Må rekonstruktionens opfyldelse antages at være bragt i fare ved skyldnerens forhold, kan skifteretten på begæring af en fordringshaver bestemme, at skyldneren skal underkaste sig tilsyn af rekonstruktøren. § 13 e, stk. 6, finder tilsvarende anvendelse.

§ 14 e. En rekonstruktion kan på begæring af en fordringshaver eller tilsynet ophæves af skifteretten, hvis

- 1) skyldneren med hensyn til rekonstruktionen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold eller skyldneren eller andre med skyldnerens vidende i øvrigt forud for rekonstruktionens stadfæstelse hemmeligt har indrømmet nogen fordringshaver fordele frem for de øvrige fordringshavere eller
- 2) skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge rekonstruktionen.

Stk. 2. Inden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, indkalder skifteretten skyldneren, fordringshavere, rekonstruktøren, tillidsmanden og eventuelle kautionister for rekonstruktionen til et møde.

Stk. 3. Ophævelse af en rekonstruktion medfører,

- 1) at en tvangsakkord bortfalder,
- 2) at en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for opfyldelse af en tvangsakkord bortfalder, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de omstændigheder, der er beskrevet i stk. 1, nr. 1, forelå, eller den pågældende har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2, og
- 3) at en virksomhedsoverdragelse, der er gennemført på grundlag af rekonstruktionen, ikke omfattes af § 14 c, stk. 1.

Kapitel 2 e

Rekonstruktionsbehandlings ophør

§ 15. Ud over i de tilfælde, der er nævnt i § 11 a, stk. 5, § 11 c, stk. 4, § 11 d, stk. 2, § 11 e, stk. 3, § 11 g, stk. 3, § 13, stk. 5, § 13 c, stk. 2, og § 13 f, stk. 1 og 3, bestemmer skifteretten, at rekonstruktionsbehandlingen ophører, hvis

- 1) skyldneren ikke er insolvent, jf. § 17, stk. 2, og § 18,
- 2) skyldneren ikke samarbejder loyalt eller bringer fordringshavernes ret i fare,
- 3) skyldneren begærer det eller
- 4) rekonstruktionsbehandlingen er udsigtsløs.

Stk. 2. Rekonstruktøren skal straks give skifteretten meddelelse om omstændigheder som nævnt i stk. 1, nr. 1, 2 og 4. Skifteretten skal i disse tilfælde give skyldneren, rekonstruktøren, tillidsmanden og fordringshavere lejlighed til at udtale sig, inden der træffes afgørelse efter stk. 1.

Stk. 3. Ophører en rekonstruktionsbehandling af andre grunde end stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, eller at skyldneren ikke er insolvent, tages skyldnerens bo straks under konkursbehandling.

§ 15 a. Skifterettens bestemmelse om rekonstruktørens overtagelse af ledelsen af virksomheden, jf. § 11 a, stk. 3, § 12

a og § 12 b, bortfalder ved rekonstruktionsbehandlings ophør.

§ 15 b. Skifteretten bekendtgør rekonstruktionsbehandlings ophør i Statstidende, medmindre skyldnerens bo samtidig tages under konkursbehandling. Hvis skyldneren er en sammenslutning, der er registreret i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal rekonstruktøren samtidig registrere rekonstruktionsbehandlings ophør i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system.

§§ 16-16 e. (Ophævet)

Afsnit II

Konkurs

Kapitel 3

Indtræden af konkurs

§ 17. Er en skyldner insolvent, skal hans bo tages under konkursbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver.

Stk. 2. En skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

§ 18. Insolvens antages i almindelighed at foreligge, hvis

- 1) skyldneren erkender at være insolvent,
- 2) skyldneren er under rekonstruktionsbehandling,
- 3) skyldneren har standset sine betalinger eller
- 4) der ved udlæg inden for de sidste tre måneder før skifterettens modtagelse af konkursbegæringen ikke har kunnet opnås dækning hos skyldneren.

§ 19. (Ophævet)

§ 20. En fordringshaver kan ikke forlange skyldneren erklæret konkurs, hvis

- 1) hans fordring er sikret ved betryggende pant i skyldnerens ejendom,
- 2) hans fordring af tredjemand er sikret ved betryggende pant og konkursbegæringen strider mod vilkårene for sikkerhedsstillelsen, eller
- 3) hans fordring er uforfalden og af tredjemand er eller tilbydes sikret ved betryggende pant.

Stk. 2. Ligestillet med pant er anden tilsvarende sikkerhed. Ligestillet med pant i tredjemands ejendom er sikker selvskyldnerkaution.

§ 21. Foreligger der samtidig flere konkursbegæringer, bestemmer skifteretten, hvilken begæring der først skal behandles.

Stk. 2. Konkurs anses for at være begæret på den dag, da den første begæring indkom til skifteretten, jf. § 1.

Stk. 3. En konkursbegæring kan tilbagekaldes, indtil endeligt konkursdekret er afsagt.

§ 22. Skyldneren skal vedlægge sin konkursbegæring en opgørelse over aktiver og passiver samt en liste over fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten indkalder skyldneren til møde og kan afkræve ham mundtlige eller skriftlige oplysninger om hans økonomiske forhold.

Stk. 3. Udebliver skyldneren, anses hans begæring for bortfaldet.

§ 23. En fordringshavers konkursbegæring skal angive de omstændigheder, hvorpå begæringen støttes. Begæringen indgives i to eksemplarer.

Stk. 2. Skifteretten lader straks begæringen forkynde for skyldneren og indkalder samtidig med mindst aftens varsel skyldneren og vedkommende fordringshaver til et møde i skifteretten, der så vidt muligt bør afholdes senest tre dage efter konkursbegæringens modtagelse.

Stk. 3. Forkyndelse af konkursbegæringen kan undlades, hvis skyldneren på anden måde er gjort bekendt med den.

Stk. 4. Udebliver fordringshaveren, anses begæringen for bortfaldet.

Stk. 5. Skifteretten kan tillægge skyldnerens udeblivelse uden lovligt forfald eller hans undladelse af at give fyldestgørende svar på skifterettens spørgsmål betydning som bevis for rigtigheden af fordringshaverens anbringender. Finder skifteretten i særlige tilfælde ikke på forsvarlig måde at kunne træffe afgørelse i spørgsmålet om konkurs uden skyldnerens tilstedeværelse, kan denne bestemme, at han skal fremstilles af politiet.

§ 23 a. Har fordringshaveren eller skyldneren lovligt forfald, eller taler ganske særlige omstændigheder i øvrigt derfor, kan skifteretten give en kort udsættelse med behandlingen af konkursbegæringen.

§ 24. Er skyldneren under rekonstruktionsbehandling, udsættes afgørelsen om konkurs indtil rekonstruktionsbehandlings ophør. En begæring om rekonstruktionsbehandling behandles før en begæring om konkurs. En konkursbegæring bortfalder, hvis der stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord for skyldneren.

§ 25. (Ophævet)

§ 26. Kan afgørelse om konkurs ikke straks træffes, kan skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver fratage skyldneren rådighed over ejendele, som kan inddrages under eventuel konkursbehandling, hvis

- 1) skyldneren samtykker i fratagelsen,
- 2) skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra møde i skifteretten,
- 3) skyldneren må antages at holde sig skjult, eller
- 4) der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre uberettiget råden. Begrænsninger i skyldnerens rådighed kan gøres gældende over for tredjemand, hvis denne kendte eller burde kende begrænsningerne.

Stk. 3. Foranstaltninger, der ikke kan opsættes, foretages af skifteretten eller den, som skifteretten udpeger dertil.

Stk. 4. Rådighedsfratagelsen ophører, hvis konkursbegæringen tilbagekaldes eller ikke tages til følge, eller hvis skifteretten bestemmer det.

§ 27. Afsigelse af konkursdekret er betinget af, at den, der har begæret konkursen, stiller sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling. Sikkerhedsstillelsen nedsættes til halvdelen, hvis der tillige kan kræves sikkerhedsstillelse efter stk. 4 eller 5, medmindre den, der er forpligtet til at stille sikkerhed efter disse bestemmelser, må anses for at være ude af stand hertil. Har flere begæret konkursen, påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes lige.

Stk. 2. Sikkerhed efter stk. 1 skal ikke stilles, hvis der er stillet sikkerhed efter § 11 a, stk. 7.

Stk. 3. Skifteretten kan fritage for sikkerhedsstillelse efter stk. 1, således at statskassen indestår for omkostninger ved konkursbehandlingen, hvis

- 1) særlige hensyn til en fordringshaver eller skyldneren taler for dette eller
- 2) konkursen er begæret af skyldneren og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har truffet afgørelse om tvangsopløsning af selskabet.

Stk. 4. Er der på fristdagen tinglyst virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, i skyldnerens ejendom, skal virksomhedspantshaveren straks efter afsigelsen af konkursdekretet stille 50.000 kr. i sikkerhed for omkostningerne ved boets behandling. Sikkerhedsstillelsen er subsidiær i forhold til sikkerhedsstillelse efter stk. 1 og § 11 a, stk. 7. Omfattes flere panthavere af 1. pkt., påhviler forpligtelsen til at stille sikkerhed disse solidarisk og indbyrdes i forhold til pantets værdi.

Stk. 5. Er der ikke tinglyst virksomhedspant på fristdagen, påhviler forpligtelserne efter stk. 4 den eller de panthavere, der har aflyst et virksomhedspant senere end to år før fristdagen, medmindre aflysningen under hensyn til omstændighederne fremtræder som ordinær.

Stk. 6. En fordringshaver, der har begæret konkursen eller har stillet sikkerhed for omkostningerne ved konkursbehandlingen, hæfter ikke for omkostningerne ud over sikkerhedsstillelsen.

§ 28. Har en fordringshaver begæret konkurs, uden at betingelserne for konkurs var opfyldt, og kunne dette være undgået ved fornøden agtpågivenhed, skal han betale skyldneren erstatning for tab og godtgørelse for tort uden hensyn til, om konkurs er indtrådt.

Stk. 2. Viser det sig, at fordringen ikke bestod, indtræder ansvar efter stk. 1, selv om intet kan bebrejdes den, der begærede konkurs.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan skifteretten bestemme, at en fordringshavers begæring om konkurs kun kan tages til følge, hvis der stilles en af skifteretten fastsat sikkerhed for eventuelt erstatningsansvar efter stk. 1 og 2.

Kapitel 4

Konkursens virkninger

§ 29. Ved afsigelsen af konkursdekretet mister skyldneren retten til at overdrage eller opgive sine ejendele, modtage betaling og andre ydelser, modtage opsigelser, reklamationer og lignende erklæringer, stifte forpligtelser eller på anden måde råde over sin formue med virkning for boet.

§ 30. Efter udløbet af det døgn, hvori bekendtgørelse i Statstidende om konkursen har fundet sted, har skyldnerens urådighed virkning over for enhver. Indtil dette tidspunkt har urådigheden virkning over for den, som kendte eller burde kende konkursen.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun, hvis ikke andet følger af reglerne om værdipapirer og om tinglysning eller anden registrering.

§ 31. Efter konkursdekretets afsigelse kan udlæg eller arrest ikke foretages i den af konkursen omfattede formue.

Stk. 2. Den, som har tilbageholdsret i boets ejendele, indtil et bestemt beløb er betalt, kan uanset konkursen foretage udlæg i de tilbageholdte ejendele og søge fyldestgørelse deri. Udlæg kan dog kun gøres, hvis fordringen er fastslået ved skifterettens dom eller på anden for boet bindende måde og boet trods opfordring fremsat mindst to uger inden udlæggets foretagelse ikke har betalt beløbet.

Stk. 3. Arrest foretaget inden konkursen bortfalder.

Stk. 4. Brugspanteret efter retsplejelovens kapitel 54 kan ikke udøves efter konkursdekretets afsigelse.

Kapitel 5

Konkursmassen

§ 32. Konkursen omfatter skyldnerens formue ved afsigelsen af konkursdekretet, og hvad der under konkursen tilfalder ham.

§ 33. Skyldnerens indtægter ved egen virksomhed under konkursen, og hvad der træder i stedet derfor, indgår ikke i konkursmassen.

§ 34. Arv, der tilfalder skyldneren, indgår i konkursmassen, medmindre andet følger af arveladers gyldige bestemmelse, eller konkursboet afstår fra arven.

Stk. 2. Indsigelse mod et testamente, der begrænser skyldnerens arv, kan ikke rejses af konkursboet.

Stk. 3. Skyldneren kan give samtykke til, at arveladerens efterlevende ægtefælle hensidder i uskiftet bo.

§ 35. Indgår under konkursen arv i konkursboet, kan dødsboet med konkursboets tiltrædelse skiftes privat.

Stk. 2. Krav mod konkursboet i medfør af §§ 27 og 28 i lov om skifte af dødsboer er massekrav.

§ 36. Aktiver, hvori udlæg for skyldnerens gæld ikke kan foretages, indgår kun i konkursmassen, når dette særligt er bestemt.

§ 37. Lejemål om hus eller husrum, der tjener til bolig for skyldneren, kan inddrages under boet, når dette efter skifterettens skøn findes rimeligt begrundet i boets økonomiske interesse i inddragelsen.

Stk. 2. Om opsigelse af lejemål gælder reglerne i kapitel 7.

Kapitel 6

Krav mod boet

§ 38. Konkursmassen anvendes til fyldestgørelse af dem, der ved konkursdekretets afsigelse havde krav mod skyldneren, jf. dog § 30, samt af krav på indkomstskat i henhold til

selskabsskatteloven og fondsbeskatningsloven vedrørende indkomstår, der udløber efter konkursdekretets afsigelse.

§ 39. Et regreskrav, som er opstået ved indfrielse af skyldnerens forpligtelse, anses for opstået samtidig med denne forpligtelse.

§ 40. Alle krav mod skyldneren, som skal fyldestgøres af konkursmassen, kan af boet fordres omsat til penge.

Stk. 2. Fordringer i fremmed mønt omsættes til dansk mønt efter kursen den dag, da konkursdekretet blev afsagt.

§ 41. Boet kan erlægge en ydelse eller foretage udlodning, selv om skyldneren endnu ikke var berettiget til at frigøre sig ved erlæggelse af ydelsen.

§ 42. Den, som på fristdagen havde en fordring på skyldneren, kan, selv om fordringen ikke var forfalden, benytte den til modregning med dens fulde beløb over for en fordring, som da tilkom skyldneren, medmindre modregning var udelukket på grund af fordringernes beskaffenhed.

Stk. 2. Modregning mellem fordringer, som begge er erhvervet efter fristdagen, men inden konkursdekretets afsigelse, kan ske efter reglerne i stk. 1.

Stk. 3. En fordring på skyldneren, som er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning senere end tre måneder før fristdagen, kan ikke anvendes til modregning over for en fordring, som skyldneren havde, da den anden erhvervede sin fordring. Det samme gælder, hvis erhvervelsen er sket tidligere og erhververen da indså eller burde indse, at skyldneren var insolvent.

Stk. 4. Modregning kan ikke ske, hvis skyldnerens krav mod fordringshaveren er erhvervet under sådanne omstændigheder, at erhvervelsen i forbindelse med modregning må side-stilles med en omstødelig betaling.

§ 43. De i § 98 nævnte efterstillede krav kan ikke benyttes til modregning, medmindre boet giver dækning for kravet.

§ 44. Er en fordring, som ellers kunne benyttes til modregning, betinget, og er betingelsen ikke opfyldt, skal fordringshaveren indbetale sin skyld til boet. Opfyldes betingelsen senere, kan fordringshaveren som massekrav fordre udbetalt det beløb, der kunne have været afgjort ved modregning, hvis betingelsen havde været opfyldt. Er det ved boets opgørelse uvist, om betingelsen vil blive opfyldt, afsættes det fornødne beløb til dækning af fordringshaverens mulige krav, jf. § 147, stk. 2.

§ 45. Overdrager boet en fordring, således at fordringshaveren derved mister adgang til modregning, skal boet erstatte ham det derved forvoldte tab.

§ 46. Opnås gennem pant eller anden sikkerhedsret i skyldnerens ejendom delvis dækning for en fordring mod skyldneren, gives i boet kun dividende af restfordringen.

§ 47. Hæfter flere skyldnere solidarisk, nedsættes fordringshaverens ret til dividende af hele sin fordring i en skyldners bo ikke ved

1) afdrag fra en medskyldner, som havde ret til at søge det betalte tilbage fra skyldneren,

2) afdrag, der er dividende fra en medskyldners bo,

3) afdrag, som fordringshaveren har modtaget fra en medskyldner senere end tre måneder før fristdagen.

Stk. 2. Afdragsbetalingen nedsætter dog fordringshaverens ret til dividende i det omfang, medskyldneren hos skyldneren har opnået dækning, som ikke omstødes.

§ 48. Opnår fordringshaveren mere, end han har krav på, fordeles det overskydende mellem skyldnerne eller deres boer efter, hvad der under hensyn til retsforholdet mellem dem skal påhvile hver især. I øvrigt haves intet krav mod boerne.

§ 49. Anmeldes i et bo en fordring og krav på regres fra en medskyldner for samme fordring, beregnes dividenden fælles for begge fordringer. Den regresberettigede kan kun kræve den del af dividenden, som bliver tilbage, efter at den fælles fordringshaver har fået det, som tilkommer ham. Har flere medskyldnere krav på regres, skal overskuddet, efter at fordringshaveren har fået fuld betaling, fordeles mellem dem efter princippet i § 48.

§ 50. Har en medskyldner sikkerhed i skyldnerens ejendom for sit regreskrav, og anmeldes hovedfordringen i boet, nedsættes medskyldnerens ret til at benytte sikkerheden med det beløb, der udbetales fordringshaveren som dividende af den del af hovedfordringen, der svarer til den sikrede del af regresfordringen.

Stk. 2. Reglen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvor medskyldneren har adgang til fyldestgørelse gennem modregning.

§ 51. En regresberettiget skyldner, som senere end tre måneder før fristdagen har indfriet fordringen, har - indtil han har fået udbetalt det beløb, han kunne have krævet, hvis skyldneren havde været solvent - samme dividenderet i den regrespligtige skyldners bo, som fordringshaveren ville have haft, hvis han ikke havde fået denne betaling.

Stk. 2. Har flere skyldnere tilsammen indfriet fordringen, skal den dividende, de kan kræve i de medforpligtedes boer, fordeles mellem dem efter princippet i § 48.

§ 52. Bestemmelserne i §§ 47-51 finder tilsvarende anvendelse, hvor fordringshaveren har pant eller anden sikkerhed i tredjemands ejendom.

Kapitel 7

Gensidigt bebyrdende aftaler

§ 53. Bestemmelserne i dette kapitel anvendes kun, hvis ikke andet følger af andre lovbestemmelser eller af vedkommende retsforholds beskaffenhed. Reglen i § 61, stk. 2, finder dog anvendelse uanset lejelovgivningens bestemmelser om uopsigelighed.

§ 54. Medkontrahenten ifølge en gensidigt bebyrdende aftale, som ved konkursens begyndelse ikke er opfyldt af skyldneren, kan holde sin ydelse tilbage eller, hvis ydelsen er afsendt fra leveringsstedet, hindre dens overgivelse til boet, indtil sikkerhed for modydelsens rigtige erlæggelse stilles. Dette gælder, uanset om tiden for erlæggelsen af skyldnerens ydelse er kommet.

§ 55. Boet kan indtræde i de af skyldneren indgåede gensidigt bebyrdende aftaler.

Stk. 2. Medkontrahenten kan forlange, at boet uden ugrundet ophold tager stilling til, om det vil indtræde i aftalen. Der kan ved aftalen træffes nærmere bestemmelse om fristens længde.

Stk. 3. Angår en aftale, som boet er indtrådt i efter stk. 1, en løbende ydelse til skyldneren, kan boet altid opsiges aftalen med en måneds varsel. Medkontrahenten kan kræve erstatning for tab, ved at opsigelsen er sket med forkortet varsel, medmindre andet følger af § 61.

§ 56. Indtræder boet i aftalen, bliver det berettiget og forpligtet på aftalens vilkår.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, bliver boet ved sin indtræden forpligtet til at udrede vederlaget for tiden efter konkursdekretets afsigelse indtil en eventuel opsigelse i medfør af § 55, stk. 3, 1. pkt., eller § 61, stk. 1, som massekrav.

§ 57. Er tiden for ydelsen til boet kommet, kan medkontrahenten forlange, at boet, hvis det indtræder i aftalen, uden ugrundet ophold erlægger modydelsen eller, hvis henstand er givet, stiller sikkerhed for erlæggelsen. Samme ret har medkontrahenten, hvis han har erlagt en ydelse, som han kunne have krævet tilbage, hvis boet ikke var indtrådt i aftalen.

Stk. 2. Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, og erlægges vederlaget periodevis bagud, skal sikkerheden til enhver tid dække det først forfaldne vederlag, for så vidt det vedrører tiden efter konkursen.

Stk. 3. Finder skifteretten, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke giver medkontrahenten tilstrækkelig betryggelse, kan den bestemme, at boet, som indtræder i aftalen, skal stille sikkerhed i videre omfang. Aftaler om sikkerhedsstillelse kan tilsidesættes af skifteretten, hvis de er urimeligt tyngende for boet.

§ 58. Indtræder boet ikke i aftalen, eller stiller det ikke foreskrevet sikkerhed, jf. § 57, kan medkontrahenten hæve aftalen.

Stk. 2. Medkontrahenten kan ligeledes hæve aftalen, såfremt han bortset fra konkursen havde adgang hertil.

Stk. 3. Har medkontrahenten helt eller delvis erlagt sin ydelse, kan han kun hæve aftalen og kræve det erlagte tilbage, hvis reglerne om vedkommende retsforhold berettiger ham dertil.

§ 59. Indtræder boet ikke i aftalen, kan medkontrahenten i boet forlange erstatning for sit tab ved, at aftalen ikke opfyldes, jf. dog § 61.

§ 60. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, kommet boet i hænde efter konkursens begyndelse, og indtræder boet ikke i aftalen efter foranstående regler, skal boet tilbagelevere ydelsen.

§ 61. Boet kan, selv om længere varsel eller uopsigelighed er aftalt, med sædvanligt eller rimeligt varsel opsiges en aftale om et vedvarende retsforhold. Dette gælder dog ikke, hvis længere varsel er sikret mod skyldnerens fordringshavere ved tinglysning eller anden lignende offentlig registrering.

Stk. 2. Skyldnerens medkontrahent kan i forhold til boet ligeledes opsiges aftalen med sædvanligt eller rimeligt varsel. Dette gælder dog ikke, hvis skyldneren havde adgang til at overdrage sin ret.

Stk. 3. Når særlige grunde taler derfor, kan det pålægges den, der opsiges aftalen efter stk. 1 eller 2, at yde erstatning for tab ved, at opsigelsen er sket med forkortet varsel.

§ 62. Har skyldneren lejet eller forpagtet fast ejendom til brug for sin erhvervsvirksomhed, og kan boet ikke straks afgive erklæring om, hvorvidt det vil indtræde i aftalen, jf. § 55, kan medkontrahenten forlange, at boet påtager sig som massekrav at betale forholdsmæssigt vederlag for tiden fra konkursdekretets afsigelse, indtil erklæring afgives.

§ 63. Boet bør snarest muligt træffe afgørelse om, hvorvidt det vil indtræde i arbejdsaftaler med personer, der er ansat i skyldnerens erhvervsvirksomhed.

Stk. 2. Såfremt boet inden to uger efter dekretets afsigelse erklærer ikke at ville indtræde i aftalen, er krav på arbejdsvederlag for tiden fra dekretets afsigelse til erklæringen stillet som vederlag for den forudgående periode, jf. dog § 12 p, stk. 2, 2. pkt. Dog er krav på vederlag for den tid, den ansatte faktisk har udført arbejde for boet, massekrav. Afgiver boet først senere erklæring om ikke at ville indtræde, er kravet for tiden fra dekretets afsigelse til boets erklæring massekrav.

Stk. 3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan den ansatte hæve aftalen, hvis den af konkursen følgende ændring af forholdene giver ham særlig grund dertil.

Kapitel 8

Omstødelse

§ 64. Gaver, som er fuldbyrdet senere end seks måneder før fristdagen, kan fordres omstødt.

Stk. 2. Gaver, som er fuldbyrdet tidligere, men senere end et år før fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved fuldbyrdelsen blev insolvent. For gaver til skyldnerens nærstående gælder samme regel, hvis gaven er fuldbyrdet senere end to år før fristdagen.

Stk. 3. Undtaget fra omstødelse er lejlighedsgaver og lignende gaver og understøttelser, som ikke stod i misforhold til skyldnerens kår.

§ 65. Har skyldneren senere end seks måneder før fristdagen givet afkald på arv, som er tilfaldet ham, kan afkaldet fordres omstødt. Er arv udloddet, rettes kravet mod den, der som følge af afkaldet har modtaget arv, eller hvis arvelod derved er blevet forøget.

Stk. 2. Afkald, som er givet tidligere, men senere end to år før fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved afkaldet blev insolvent.

§ 66. Har skyldneren senere end seks måneder før fristdagen til fordel for nærstående i løn, andet arbejdsvederlag eller pension betalt beløb, som åbenbart overstiger, hvad der under hensyn til det udførte arbejde, virksomhedens indtægter og omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt, kan betalingen fordres omstødt, for så vidt angår det overskydende beløb.

Stk. 2. Samme regel gælder om beløb, som er oppebåret tidligere, men senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved udbetalingen blev insolvent.

§ 67. Betaling af gæld, der er foretaget senere end tre måneder før fristdagen, kan fordres omstødt, hvis betalingen er sket med usædvanlige betalingsmidler, før normal betalingstid eller med beløb, som afgørende har forringet skyldnerens betalingsevne, forudsat at betalingen ikke under hensyn til omstændighederne fremtrådte som ordinær.

Stk. 2. Er sådan betaling sket til fordel for skyldnerens nærstående, kan den fordres omstødt, hvis den er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved betalingen blev insolvent.

§ 68. Har skyldneren betalt veksel eller check, kan omstødelse ikke ske over for den, som ikke kunne nægte at modtage betalingen uden at miste veksel- eller checkret mod andre, medmindre det er godtgjort, at dækning ikke kunne være opnået hos disse. Derimod skal den, som ville have båret det endelige tab, hvis betalingen ikke var sket, udrede beløbet, såfremt de betingelser er opfyldt, som ville have været gældende for omstødelsen, hvis betalingen var sket til ham som fordringshaver.

§ 69. Bestemmelserne om omstødelse af betaling finder tilsvarende anvendelse på modregning, hvis modregning efter reglerne i § 42 ikke kunne være sket efter konkursdekretets afsigelse. Omstødelse kan dog altid ske, hvis fordringen på skyldneren er erhvervet fra tredjemand ved overdragelse eller retsforfølgning og erhververen da indså eller burde indse, at skyldneren var insolvent.

§ 70. Panteret eller anden sikkerhedsret, som ikke er tilsagt fordringshaveren ved gældens stiftelse, eller som ikke er sikret mod retsforfølgning uden unødigt ophold efter gældens stiftelse, kan fordres omstødt, hvis sikringsakten er foretaget senere end tre måneder før fristdagen. Fordringspant, jf. tinglysningslovens § 47 d, i fordringer, som er stiftet senere end 3 måneder før fristdagen, men efter gældens stiftelse, kan endvidere fordres omstødt.

Stk. 2. Er pantet stillet til fordel for en af skyldnerens nærstående, kan omstødelse ske, hvis sikringsakten under de i stk. 1 angivne omstændigheder er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved pantsætningen blev insolvent.

Stk. 3. Et virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, der er tinglyst senest 3 måneder før fristdagen, kan ikke omstødes efter stk. 1.

§ 70 a. Er et virksomhedspant, jf. tinglysningslovens § 47 c, tinglyst senest 3 måneder før fristdagen, kan den forøgelse af pantet, der sker ved, at aktiver senere end 3 måneder før fristdagen bliver omfattet af pantet, omstødes, medmindre forøgelsen fremtrådte som ordinær. Kan der ske omstødelse efter 1. pkt., kan omstødelse tillige ske med hensyn til efterfølgende forøgelser, uanset om disse kan anses som ordinære. Omstødelse kan dog ikke ske, i det omfang den samlede forøgelse efter 1. og 2. pkt. modsvares af en forringelse af

virksomhedspantet eller nettoforøgelse af den sikrede fordring, der er indtrådt efter den i 1. pkt. nævnte forøgelse.

§ 71. Udlæg, der er foretaget hos skyldneren senere end tre måneder før fristdagen, har ingen retsvirkning over for boet. Dette gælder, selv om retten er overdraget til tredjemand.

Stk. 2. Samme regel gælder om udlæg, som på begæring af en af skyldnerens nærstående er foretaget senere end to år før fristdagen, medmindre det godtgøres, at skyldneren hverken var eller ved retsforfølgningen blev insolvent.

Stk. 3. Ved udlæg for underholdsbidrag til ægtefælle, barn eller besvangret kvinde finder reglerne i stk. 1 og 2 dog kun anvendelse, hvis den bidragsberettigede begunstiges utilbørligt.

§ 72. Betaling af gæld foretaget efter fristdagen kan fordres omstødt, medmindre gæld er dækket efter reglerne om konkursordenen, eller betaling var nødvendig for at afværge tab, eller den, til fordel for hvem betaling skete, hverken kendte eller burde kende de omstændigheder, der dannede grundlag for fastlæggelse af fristdagen.

Stk. 2. Andre dispositioner, der er foretaget efter fristdagen, kan fordres omstødt, medmindre dispositionen var nødvendig af hensyn til bevarelse af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser eller erhvervelse af dagliglivets fornødenheder. Omstødelse kan dog ikke ske over for den, som med føje antog, at dispositionen var nødvendig som anført, eller som hverken kendte eller burde kende de omstændigheder, der dannede grundlag for fastlæggelse af fristdagen.

Stk. 3. Har en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten, godkendt betalingen eller dispositionen, kan omstødelse kun ske, hvis rekonstruktøren åbenbart har overskredet sine beføjelser.

§ 73. Er omstødelse betinget af, at dispositionen eller udlægget er sket inden for et bestemt tidsrum, anses betingelsen for opfyldt, hvis tinglysning eller anden sikringsakt, som er nødvendig for at opnå beskyttelse mod retsforfølgning, er foretaget inden for tidsrummet.

§ 74. Dispositioner, der på utilbørlig måde begunstiger en fordringshaver på de øvriges bekostning, eller hvorved skyldnerens ejendele unddrages fra at tjene til fordringshavernes fyldestgørelse, eller hans gæld forøges til skade for disse, kan fordres omstødt, såfremt skyldneren var eller ved dispositionen blev insolvent og den begunstigede kendte eller burde kende skyldnerens insolvens og de omstændigheder, som gjorde dispositionen utilbørlig.

§ 75. Omstødes en disposition eller en retsforfølgning efter §§ 64-71, skal den begunstigede fralægge sig den berigelse, han har vundet, dog ikke ud over boets tab. Har den begunstigede modtaget kontante penge, eller er andre formuegoder senere omsat i penge, påvirkes kravet mod den begunstigede ikke af den måde, hvorpå pengene er anvendt.

Stk. 2. Udbytte, som oppebæres, efter at omstødelsessag er anlagt, skal tilsvares.

§ 76. Sker omstødelse efter § 72 eller § 74, skal den begunstigede svare erstatning efter almindelige regler.

§ 77. Hvis nogen af parterne forlanger det, skal hver tilbagelevere det modtagne, for så vidt det er i behold og tilbagelevering kan ske uden urimeligt værdispild. Den nødvendige udligning sker ved betaling fra en af siderne.

§ 78. I særlige tilfælde kan kravet mod den begunstigede nedsættes eller helt bortfalde, hvis gennemførelsen af kravet ville være urimeligt byrdefuld og omstændighederne i øvrigt taler derfor.

§ 79. Har modtageren overdraget det modtagne til tredje- mand, har boet krav mod tredjemand efter reglerne i §§ 75-78, hvis denne kendte eller burde kende de omstændigheder, som begrunder krav på omstødelse.

Stk. 2. Er tredjemand en af skyldnerens nærstående, har boet, selv om han var i god tro, krav imod ham i det omfang, som angives i § 75, jf. §§ 77 og 78.

§ 80. Er en af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution for skyldnerens gæld blevet frigivet som følge af en betaling eller retsforfølgning, der kan omstødes, har boet krav mod tredjemand efter reglerne i §§ 75 og 76, jf. § 78, hvis tredjemand ved frigivelsen kendte eller burde kende de omstændigheder, som begrunder krav om omstødelse. Boet kan da forlange, at tredjemand på ny stiller et frigivet pant som sikkerhed, hvis dette er muligt.

Stk. 2. Er tredjemand en af skyldnerens nærstående, har boet, selv om han var i god tro, krav imod ham i det omfang, som angives i § 75, jf. § 78.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 udelukker ikke omstødelse i forhold til tredjemand efter reglerne i §§ 67, stk. 2, 70, stk. 2, 72 og 74.

§ 81. Retssag til gennemførelse af omstødelse kan anlægges indtil 12 måneder efter, at konkursdekret er afsagt. Sag kan endvidere anlægges inden seks måneder efter, at boets bestyrelse må antages at være blevet i stand til at gøre kravet gældende.

Stk. 2. Den i stk. 1 fastsatte frist anvendes ikke på indsigelser mod anmeldte fordringer eller andre krav, der fremsættes mod boet.

Kapitel 9

Fyldestgørelse af særlige rettigheder

§ 82. Hvad der tilhører tredjemand eller af andre grunde ikke kan inddrages i konkursmassen, udleveres til den berettigede.

§ 83. Er en genstand, som var i boets besiddelse, solgt efter anmeldelsesfristens udløb, har den, som havde ret til genstanden, men ikke inden salget havde gjort sin ret gældende, intet krav mod køberen, medmindre denne ikke var i god tro.

Stk. 2. Af boet kan den berettigede kun forlange udbetalt det beløb, som boet har indvundet ved salget, medmindre boets bestyrelse var eller burde have været bekendt med tredjemands ret, eller salget ikke er sket på forsvarlig måde. Kravet er massekrav.

§ 84. Er retten til en genstand i boets besiddelse uvis, råder ejeren ikke over genstanden inden en rimelig tid efter at være

opfordret dertil, eller har boet trods rimelige bestræbelser ikke kunnet komme i forbindelse med ejeren, kan genstanden sælges, hvis boet ikke uden uforholdsmæssigt store omkostninger eller ulempe for boets behandling kan vedblive med at sørge for den. Er genstanden udsat for hurtig fordærvelse, bør den sælges. Kan salg ikke finde sted, er boet berettiget til at skaffe genstanden bort. Inden salg eller bortskaffelse bør der så vidt muligt gives underretning til den eller de muligt berettigede.

Stk. 2. Bliver det fastslået eller erkendt af boet, at dette ikke havde retten til den solgte genstand, tilkommer det ved salget indvundne beløb den berettigede som massekrav.

§ 85. Under konkursen kan tvangsauktion over skyldnerens aktiver alene foretages efter begæring af boet eller med dets samtykke.

Stk. 2. Har nogen erhvervet ret over skyldnerens aktiver på en tvangsauktion, der er afholdt i strid med bestemmelsen i stk. 1, finder reglerne i § 30 tilsvarende anvendelse. Bortfalder retten, ophæves tvangsauktionen om fornødent ved en af fogedretten afsagt kendelse.

§ 86. Har boet ikke inden seks måneder efter konkursdekretets afsigelse begæret tvangsauktion, kan enhver panthaver, hvis fordring er forfalden, forlange, at boet uden ophold gennemfører tvangsauktion.

§ 87. Overskud ved pantets bestyrelse tilfalder de panthavere, som ikke opnår fuld dækning gennem købesummen, og hvis panteret omfatter indtægter af pantet. Kan ingen panthaver gøre krav på overskuddet, indgår det i boets almindelige masse.

Stk. 2. Underskud ved pantets bestyrelse tilsvares af den, som overtager pantet på auktionen.

Stk. 3. Rimelige omkostninger ved bestræbelser for realisation af pantet tilsvares af den, som overtager pantet på auktionen.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved underhåndssalg.

§ 88. På tvangsauktion kan boet forlange bortsalg, hvis det må antages at ville få andel i budsummen, eller hvis salg er nødvendigt for at opnå dækning for de i § 87, stk. 2 eller 3, nævnte udgifter.

§ 89. Tvangsauktionen foregår efter retsplejelovens regler. Skat efter disse auktionssummen indbetales til fogedretten, sker indbetaling dog til boet.

§ 90. Reglerne i §§ 85-89 anvendes tilsvarende på udlæg, som ikke bortfalder i medfør af § 71.

Stk. 2. Udlagte fordringer inddrives af boet, medmindre dette frafalder adgangen til inddrivelse.

§ 91. Adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved håndpant eller anden tilsvarende sikkerhedsret, berøres ikke af pantsætters konkurs.

Stk. 2. Betalingsopfordring og andre meddelelser rettes til lige til boet. Boet er berettiget til at lade foretage vurdering af pantet.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for adgangen til fyldestgørelse af krav, der er sikret ved virk-

somhedspant i fordringer, jf. tinglysningslovens § 47 c, stk. 3, nr. 1, eller fordringspant, jf. tinglysningslovens § 47 d.

Kapitel 10

Konkursordenen

§ 92. (Ophævet)

§ 93. Forud for anden gæld betales i lige forhold:

- 1) Omkostninger ved konkursens indtræden.
- 2) Omkostninger ved boets behandling.
- 3) Gæld, der pådrages boet under dets behandling, bortset fra krav på indkomstskat, som pålignes skyldneren.

§ 94. Derefter betales i lige forhold:

- 1) Rimelige omkostninger ved forsøg på at tilvejebringe en samlet ordning af skyldnerens økonomiske forhold ved rekonstruktion, afvikling, akkord eller på anden måde.
- 2) Anden gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af en rekonstruktør, der er beskikket af skifteretten.
- 3) Rimelige omkostninger ved påbegyndt likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab.
- 4) Retsafgiften.

§ 95. Derefter betales i lige forhold:

- 1) Krav på løn og andet vederlag for arbejde i skyldnerens tjeneste, som er forfaldet i tidsrummet fra 6 måneder før fristdagen indtil konkursdekretets afsigelse. Tilsvarende gælder krav ifølge en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning), jf. stk. 3, der kræves udbetalt i samme tidsrum, eller som, uanset at kravet er optjent før konkursdekretets afsigelse, først kræves udbetalt efter dette tidsrum.
- 2) Krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet, men dog ikke erstatning for krav på løn og andet vederlag, som ville være forfaldet mere end 6 måneder før fristdagen.
- 3) Krav på godtgørelse, for så vidt opsigelsen eller afbrydelsen af arbejdsforholdet har fundet sted inden for de sidste 6 måneder før fristdagen.
- 4) Krav på feriegodtgørelse.
- 5) Krav som nævnt i nr. 1-3 for længere tid tilbage end angivet i disse bestemmelser, såfremt fordringshaveren efter skifterettens skøn har søgt kravet gennemført uden ugrundet ophold, men ikke har kunnet nå at foretage et udlæg, der opretholdes i forhold til konkursboet.

Stk. 2. Skifteretten kan nægte skyldnerens nærtstående fortrinsret, såfremt denne under hensyn til løn- og arbejdsvilkår, til ydelse af henstand samt til eventuel økonomisk interesse i virksomhedens drift ikke findes rimeligt begrundet.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om de betingelser, der skal være opfyldt, for at en uforrentet opsparingsordning (frit valg-ordning) er omfattet af stk. 1, nr. 1, og om, hvilke krav der kan være omfattet af en sådan ordning, herunder om dokumentation for disse forhold.

§ 96. Derefter fyldestgøres i lige forhold leverandørers krav på afgiften af varer, der er afgiftspligtige i henhold til de i stk. 2 nævnte love, og som i afgiftsberigtiget stand er leveret skyld-

neren til videresalg inden for et tidsrum af 12 måneder før fristdagen.

Stk. 2. Fortrinsret efter stk. 1 omfatter afgifter til staten i henhold til følgende love:

- 1) Lov om forskellige forbrugsafgifter.
- 2) Lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m.
- 3) Lov om tobaksafgifter.
- 4) Lov om afgift af konsum-is.
- 5) Lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.
- 6) Lov om afgift af spiritus m.m.
- 7) Lov om afgift af mineralvand m.v.
- 8) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
- 9) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 10) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, bortset fra afgift af elektricitet, naturgas og bygas.
- 11) Lov om afgift af svovl, bortset fra svovlafgift af naturgas.
- 12) Lov om afgift af visse detailsalgsprodukter og visse poser af papir eller plast m.v.
- 13) Lov om visse miljøafgifter.
- 14) Lov om afgift af affald og råstoffer, dog kun for så vidt angår råstofafgiften.
- 15) Lov om afgift af blyakkumulatorer og hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier).
- 16) Lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler.
- 17) Lov om afgift af bekæmpelsesmidler.

§ 97. Derefter betales i lige forhold de øvrige fordringer, bortset fra de i § 98 nævnte.

§ 98. Efter alle andre fordringer betales i nedennævnte rækkefølge:

- 1) Krav på renter, som påløber efter konkursdekretets afsigelse, og krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anvise en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter dekretet, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag. 1. pkt. gælder ikke renter af krav og løbende ydelser, der er omfattet af §§ 93 eller 94.
- 2) Krav på bøder, tvangsbøder og værdikonfiskation, krav på betaling af tillæg til skat som følge af urigtig eller undladt selvangivelse samt krav på konventionalbod i det omfang, boden ikke er erstatning for lidt tab.
- 3) Krav ifølge gaveløfter.

§ 99. Ved overdragelse eller anden overførelse af et fortrinsberettiget krav følger fortrinsretten kravet.

Stk. 2. Ved indfrielse af et fortrinsberettiget krav går fortrinsretten over på den indfrierendes eventuelle regreskrav mod skyldneren.

Kapitel 11

Skyldnerens stilling

§ 100. Skyldneren skal meddele skifteretten og bostyret alle fornødne oplysninger til behandling af boet og skal efter tilsigelse møde for skifteretten og ved registreringen af boets aktiver.

§ 101. Skyldneren må ikke uden skifterettens tilladelse forlade landet.

Stk. 2. Skifteretten kan, hvis den finder grund til at frygte, at skyldneren uberettiget vil forlade landet, tage hans pas i forvaring.

§ 102. Skyldneren skal i god tid, inden han skifter bopæl eller fast opholdssted, give skifteretten meddelelse herom. Skifteretten kan forbyde ham at skifte bopæl eller opholdssted, hvis behandlingen af boet kræver hans tilstedeværelse.

§ 103. Opfylder skyldneren ikke sine pligter efter §§ 100-102, kan skifteretten anvende samme tvangsmidler som over for modvillige vidner.

§ 104. Skyldneren har ret til at deltage i skiftesamlinger.

§ 104 a. Skifteretten kan, når det anses for at være af betydning for boets behandling, bestemme, at breve og andre forsendelser til skyldneren skal udleveres til kurator (postspærring). Breve og andre forsendelser til en juridisk person, hvis bo er under konkursbehandling, skal altid udleveres til kurator.

Stk. 2. Bestemmelse om postspærring eller om forlængelse heraf træffes i et retsmøde. Skyldneren skal tilsiges til retsmødet og have lejlighed til at udtale sig i dette. Afgørelsen træffes ved kendelse, hvis skyldneren anmoder herom, eller hvis skyldneren ikke er til stede i retsmødet.

§ 104 b. Er der truffet bestemmelse om postspærring, kan kurator gøre sig bekendt med indholdet af forsendelser, som ikke åbenbart er boet uvedkommende.

Stk. 2. Skyldneren skal have underretning om tid og sted for brevåbning og skal have adgang til at overvære åbningen.

Stk. 3. Forsendelser, som ikke skal indgå i boet, udleveres eller sendes til skyldneren snarest muligt.

§ 104 c. Bestemmelse om postspærring gælder kun for 3 måneder. Skifteretten kan forlænge dette tidsrum, men højst med 3 måneder ad gangen.

Stk. 2. Postspærring skal ophæves, når betingelserne for dens iværksættelse ikke længere er til stede.

Stk. 3. Skyldneren kan når som helst indbringe spørgsmålet om ophævelse af postspærring for skifteretten. Skifterettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 104 d. Det påhviler post- og telegrafvæsenet, telefonselskaberne og andre tilsvarende offentlige og private virksomheder at medvirke ved gennemførelsen af en bestemmelse om postspærring ved at tilbageholde og udlevere forsendelser m.v.

Stk. 2. Bestemmelsen i retsplejelovens § 178 finder tilsvarende anvendelse på den, som uden lovlig grund undlader at medvirke som nævnt i stk. 1.

§ 105. Er skyldneren et selskab, en forening eller anden organisation, anvendes bestemmelserne i § 100, jf. § 103, på medlemmerne af direktion eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt på personer, der tidligere har beklædt disse hverv. §§ 101 og 102, jf. § 103, kan efter skifterettens bestemmelse anvendes på de nævnte personer. § 104 anvendes på medlemmer af direktion

eller bestyrelse, på likvidator i et aktieselskab eller anpartsselskab og på revisor samt efter skifterettens bestemmelse på personer, der tidligere har beklædt disse hverv.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at reglerne i §§ 100-104 også skal anvendes på personer, der er selskabets, foreningens eller organisationens nærstående.

§ 106. Skifteretten kan beskikke en advokat til varetagelse af en personlig skyldners interesser, når skyldneren skønnes at have behov herfor.

Stk. 2. Skifteretten træffer afgørelse om afholdelse af udgifterne til den beskikkede advokat. Om salær og godtgørelse for udlæg gælder i øvrigt samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

Stk. 3. Skifteretten kan begrænse en beskikkelse til at angå enkelte spørgsmål.

Kapitel 12

Boets administration m.v.

§ 107. Straks efter at konkursdekret er afsagt, udpeger skifteretten en eller flere kuratorer efter at have rådført sig med de fordringshavere, der er til stede. Er der udpeget flere kuratorer, tegner disse boet hver for sig, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. Skifteretten kan nedsætte et kreditorudvalg, såfremt det skønnes hensigtsmæssigt.

§ 108. Skifteretten kan i forbindelse med afsigelse af konkursdekret bestemme, at der skal indkaldes til skiftesamling til valg af kurator og eventuelt kreditorudvalg. Skiftesamlingen afholdes inden 3 uger efter bekendtgørelsen om konkurs, jf. § 109.

Stk. 2. Skiftesamling til valg af kurator og kreditorudvalg skal indkaldes, hvis kurator eller en fordringshaver begærer det. Begæring herom skal fremsættes skriftligt over for skifteretten senest 3 uger efter bekendtgørelsen om konkurs, jf. § 109. Skiftesamlingen afholdes inden 3 uger fra modtagelse af begæring herom. Skifteretten indrykker straks bekendtgørelse om skiftesamlingen i Statstidende.

Stk. 3. Sker der ændring i bostyret, indrykker skifteretten straks bekendtgørelse herom i Statstidende.

§ 109. Skifteretten indrykker straks en bekendtgørelse om konkursen i Statstidende. Bekendtgørelsen skal tillige indeholde de i § 108, stk. 1 og 2, og § 128 nævnte oplysninger.

Stk. 2. Kommer et aktieselskab, et anpartsselskab, en erhvervsdrivende fond eller en erhvervsdrivende virksomhed under konkurs, giver skifteretten meddelelse herom til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 3. Efter anmodning fra kurator giver skifteretten, hvor dette efter lovgivningen påhviler retten, meddelelse om konkursen.

§ 110. Kurator skal ved udførelsen af sit hverv varetage boets interesser og herunder sikre boets aktiver og foretage de fornødne skridt til værn mod uberettigede dispositioner over aktiverne samt repræsentere boet i enhver henseende. Kurator skal fremme boets behandling mest muligt. Kurator kan for boets regning antage fornøden sagkyndig bistand.

Stk. 2. Kurator antager en eller flere sagkyndige personer, der snarest skal foretage registrering og eventuelt vurdering af boets aktiver. Er der umiddelbart før konkursen til brug for en rekonstruktionsbehandling tilvejebragt materiale som nævnt i § 13 b, kan dette materiale lægges til grund ved konkursbehandlingen, således at der kun redegøres for senere ændringer.

Stk. 3. Er der nedsat et kreditorudvalg, skal kurator underrette dette om alle vigtige dispositioner samt underrette dette om påtænkte, særlig væsentlige dispositioner, medmindre disse ikke kan udsættes uden skade for boet.

Stk. 4. Finder kurator, at de foreliggende oplysninger giver grundlag for politimæssig efterforskning mod skyldneren eller andre, skal kurator give politiet meddelelse herom.

§ 111. Kurator skal straks efter udpegningen ved tegning af sædvanlig kautionsforsikring eller på anden lignende måde sikre boet mod tab. Skifteretten fastsætter sikkerhedens størrelse. Udgiften til kautionsforsikring afholdes som boudgift.

Stk. 2. Har kurator ikke i forvejen en ansvarsforsikring, der må anses for tilstrækkelig til at dække boets tab på grund af fejl og forsømmelser ved bobehandlingen, skal kurator straks efter udpegningen tegne en sådan forsikring.

Stk. 3. Skifteretten kan til enhver tid stille krav om ændring af forsikringsdækningen efter stk. 1 og 2.

§ 112. Skifteretten kan på begæring af kurator skaffe denne adgang til boets lejemål og boets faste ejendomme, der benyttes af skyldneren, samt udsætte skyldneren af disse. Skifteretten kan endvidere sætte kurator i besiddelse af boets aktiver, forretningspapirer og -materiale, der er i skyldnerens besiddelse.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at reglerne i stk. 1, 2. pkt., også skal anvendes på de i § 105, stk. 1, § 114, stk. 3, og § 117, stk. 5, nævnte personer.

Stk. 3. Retsplejelovens kapitel 46 finder anvendelse med de fornødne lempelser.

Kapitel 13

Valg af og afsættelse af bostyre

§ 113. Kurator kan vælges af fordringshaverne på en skiftesamling, hvis mindst en tredjedel af de kendte stemmeberettigede fordringshavere er repræsenteret og over halvdelen af de afgivne stemmer falder på samme person. I begge henseender er fordringernes beløb afgørende.

Stk. 2. Skiftesamlingen kan vedtage, at der skal vælges flere kuratorer. Skifteretten fastsætter da valgmåden.

Stk. 3. Såfremt særlige grunde taler derfor, kan skifteretten forkaste valget af kurator. Fordringshaverne kan da foretage nyt valg efter reglerne i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Skifteretten kan af egen drift udpege yderligere en kurator.

§ 114. Skifteretten kan afsætte kurator, såfremt særlige grunde taler derfor. Er denne valgt af fordringshaverne, foretages nyt valg efter reglerne i § 113, stk. 1 og 2, samt § 119, stk. 2. Er kurator udpeget af skifteretten, udpeger skifteretten en anden kurator. Begæring om skiftesamling, jf. § 108, stk. 2,

skal indgives inden 3 uger efter bekendtgørelse i Statstidende om skifterettens udpegning af anden kurator.

Stk. 2. Fratræder kurator, finder reglerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. En afsat eller fratrådt kurator har pligt til at aflevere dokumenter vedrørende boet til skifteretten.

§ 115. En tredjedel af de kendte, repræsenterede, stemmeberettigede fordringshavere, enten efter antal eller efter fordringernes beløb, kan på den i § 108 nævnte skiftesamling kræve, at der nedsættes et kreditorudvalg med højst tre medlemmer.

Stk. 2. Er der ikke enighed om, hvem der skal være medlemmer af udvalget, fastsætter skifteretten valgmåden med henblik på at muliggøre en alsidig repræsentation af de stemmeberettigede fordringshavere. Stemmer mere end halvdelen af de repræsenterede fordringshavere, beregnet efter antal, for samme person, er denne dog valgt.

§ 116. Skifteretten kan på ethvert tidspunkt af bobehandlingen indkalde til skiftesamling om nedsættelse af kreditorudvalg. Skiftesamling hertil skal indkaldes, hvis det begæres af kurator eller af en fordringshaver. Reglerne i § 115 og § 119, stk. 2, finder anvendelse.

§ 117. Skiftesamlingen kan til enhver tid afsætte et eller flere medlemmer af det af skiftesamlingen nedsatte kreditorudvalg. Fordringshaverne kan da foretage nyt valg efter reglerne i § 115 og § 119, stk. 2.

Stk. 2. Skifteretten kan til enhver tid afsætte et eller flere medlemmer af det af skifteretten nedsatte kreditorudvalg, jf. § 107, stk. 2.

Stk. 3. Et medlem af kreditorudvalget kan til enhver tid træde af udvalget.

Stk. 4. Såfremt der sker ændringer i medfør af stk. 2 og 3, skal kurator underrette fordringshaverne herom. En fordringshaver kan herefter begære nyt valg. Reglerne i § 115 og § 119, stk. 2, finder da anvendelse.

Stk. 5. Afsatte eller fratrådte medlemmer af kreditorudvalget har pligt til at aflevere dokumenter vedrørende boet til kurator.

Kapitel 14

Skiftesamlinger

§ 118. Skifteretten indkalder til skiftesamling, når den finder det påkrævet. Indkaldelse skal ske, når kurator eller et medlem af kreditorudvalget begærer det.

Stk. 2. Indkaldelse sker ved bekendtgørelse i Statstidende. Skifteretten fastsætter tid, sted, varsel og dagsorden. Kurator sender underretning til alle, der har særlig interesse i dagsordenen.

Stk. 3. Skifteretten leder forhandlingerne på skiftesamlingen.

§ 119. På skiftesamlinger stemmes efter fordringernes beløb, hvor ikke andet er bestemt.

Stk. 2. Skiftesamlingens beslutninger er kun bindende, hvis mindst en tredjedel af de kendte eller, for så vidt anmeldel-

sesfristen er udløbet, anmeldte stemmeberettigede fordringshavere, regnet efter fordringernes beløb, er repræsenteret.

Stk. 3. Kan en bindende beslutning ikke vedtages, og indkalder skifteretten ikke til en ny skiftesamling, er afgørelsen overladt til kurator.

§ 120. En fordring eller en del af en fordring, som uanset afstemningens udfald efter skifterettens skøn vil opnå fuld eller ingen dækning, giver ikke stemmeret.

Stk. 2. En fordringshaver har kun stemmeret for den del af fordringen, som efter skifterettens skøn ikke dækkes af pant eller anden sikkerhed.

§ 121. Er en fordring betinget, kan stemmeret udøves, selv om betingelsen endnu ikke er opfyldt. Tilkommer fordringen flere efter hinanden, udøves stemmeretten af den, der for tiden må anses for nærmest berettiget.

§ 122. Er en fordring bestridt, bestemmer skifteretten om fornødent, hvorvidt og for hvilket beløb fordringen giver stemmeret. Skifterettens afgørelse er uden indflydelse på den senere prøvelse af fordringen.

§ 123. Stemmes der efter fordringernes antal, har hver fordringshaver kun en stemme, selv om han har flere fordringer. Overdragelse af en fordring efter fristdagen kan ikke medføre forøgelse af antallet af stemmeberettigede fordringshavere.

Stk. 2. Flere fordringshavere, som er berettigede vedrørende samme fordring, kan tilsammen kun afgive en stemme.

Stk. 3. Stemme kan afgives mundtligt eller skriftligt.

Kapitel 15

Kreditorinformation og tilsyn

§ 124. Kurator sender straks, efter at konkursdekret er afsagt, meddelelse herom til fordringshavere og til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d. Meddelelsen skal endvidere straks sendes til fordringshavere, som senere bliver kurator bekendt. Meddelelsen skal tillige indeholde de i § 108, stk. 1 og 2, og § 128 nævnte oplysninger.

Stk. 2. Såfremt der på begæring af kurator eller en fordringshaver skal afholdes skiftesamling til valg af kurator og eventuelt kreditorudvalg, jf. § 108, stk. 2, underretter kurator straks fordringshavere herom.

Stk. 3. Straks efter den i § 108 nævnte skiftesamling underretter kurator fordringshavere om det endelige bostyre.

§ 125. Kurator sender inden 3 uger efter konkursdekretets afsigelse en oversigt over boets aktiver og passiver til skifteretten og til fordringshavere.

Stk. 2. Så snart de fornødne oplysninger er tilvejebragt, og senest 4 måneder efter, at konkursdekretet er afsagt, sender kurator en statusoversigt samt en redegørelse for de vigtigste årsager til konkursen til skifteretten og til fordringshavere. Redegørelsen skal indeholde oplysning om de vigtigste regnskabsstal for den periode, der er forløbet siden det senest udarbejdede regnskab, samt forklaring på væsentlige afvigelser mellem dette og boets status. Kurator sender endvidere samtidig en redegørelse til skifteretten og til fordringshavere for, hvilke opgaver kurator indtil videre har varetaget, med

oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om, hvornår opgaverne er udført. Redegørelsen skal desuden indeholde oplysning om, hvorpå boet beror, og om muligt, hvornår det forventes afsluttet.

Stk. 3. Kurator sender herefter hvert halve år en redegørelse for boets forhold til skifteretten og til de fordringshavere, der forventes at kunne opnå dividende. Redegørelsen skal indeholde

- 1) oplysning om boets aktiver og passiver, herunder om der foreligger dispositioner eller retsforfølgning, der kan være omstødelige,
- 2) redegørelse for bobehandlingen i den forløbne periode, herunder forløbet og resultatet af boets eventuelle fortsættelse af driften af skyldnerens virksomhed,
- 3) oplysning om, hvilke opgaver kurator har varetaget siden den senest afgivne redegørelse, om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, og om, hvornår opgaverne er udført,
- 4) oplysning om, hvorpå boet beror og om muligt, hvornår det forventes afsluttet, og
- 5) oplysning om eventuel begæring om udbetaling af acontosalær til kurator.

Stk. 4. Kurator sender senest 14 dage før skiftesamling til stadfæstelse af regnskab meddelelse herom til fordringshavere. Regnskabet eller uddrag af dette vedlægges til de fordringshavere, der forventes at opnå dividende.

Stk. 5. Kurator kan indkalde fordringshavere til møde med henblik på orientering om og drøftelse af boets forhold.

Stk. 6. Kurator kan af kreditorudvalget afkræves oplysninger om boets forhold.

§ 126. Senest samtidig med udsendelsen til fordringshavere sender kurator den information, der er nævnt i § 124 og § 125, stk. 4, til skifteretten.

Stk. 2. Skifteretten kan til enhver tid afkræve kurator yderligere oplysninger om boets forhold, herunder yderligere oplysninger om, hvorpå boet beror. Skifteretten kan uanset fristreglerne i § 125, stk. 2 og 3, pålægge kurator at udarbejde statusoversigt eller redegørelser efter § 125, stk. 2 og 3, inden for en af skifteretten fastsat frist. Skifteretten kan endvidere pålægge kurator at foretage det fornødne til fremme af boets behandling og slutning inden for en af skifteretten fastsat frist.

Stk. 3. Skifteretten gennemgår i fornødent omfang det regnskab, der er udarbejdet af kurator i henhold til § 148.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter regler om tilsyn med boets beholdninger og værdipapirer.

§ 127. Handler kurator eller skiftesamlingen til skade for boet, eller krænkelse af rettigheder, som tilkommer panthavere, skyldneren eller andre, kan skifteretten tilsidesætte de truffene beslutninger, meddele kurator pålæg og foretage, hvad der i øvrigt måtte være fornødent.

§ 127 a. Skyldneren eller en fordringshaver kan forlange, at skifteretten benytter sine beføjelser efter § 126, stk. 2, og at skifteretten fastsætter tidspunktet for afholdelse af skiftesamling efter § 143 eller § 150, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om behandling af sagen inden for en rimelig frist.

Kapitel 16

Prøvelse af fordringer og andre krav

§ 128. Skifteretten skal i bekendtgørelsen om konkurs, jf. § 109, opfordre enhver, der har en fordring eller andet krav mod skyldneren, til inden 4 uger at anmelde dette over for kurator. I bekendtgørelsen kan optages meddelelse om, at anmeldelser, der er indgivet under en forudgående rekonstruktionsbehandling, likvidation, indledt gældssanering eller anden gældsordning, vil blive taget i betragtning uden fornyet anmeldelse.

§ 129. Anmeldte fordringer og andre krav registreres af kurator, der straks anerkender modtagelsen.

Stk. 2. En fordringshavers konkursbegæring anses som anmeldelse af den pågældende fordring.

§ 130. Kurator udarbejder en fortegnelse over anmeldte fordringer og kendte, særligt sikrede krav med indstilling om, hvorvidt de bør anerkendes. Indstilles en fordring til anerkendelse som fortrinsberettiget eller efterstillet, angives dette. Fordringer i fremmed mønt anføres med kursværdien, jf. § 40, stk. 2.

Stk. 2. Indstillingen bør så vidt muligt forelægges skyldneren, der underrettes om tid og sted for de møder, hvori fordringerne prøves.

Stk. 3. Fordringer, der er således stillet i konkursordenen, at de ikke vil kunne opnå dividende, prøves ikke.

§ 131. Kurator indkalder i Statstidende til møde til prøvelse af de anmeldte krav. Mødet, der afholdes af kurator, skal så vidt muligt finde sted inden 4 uger efter anmeldelsesfristens udløb.

Stk. 2. Indstillingen vedlagt anmeldelserne med bilag skal ligge til eftersyn på kurators kontor 2 uger før det møde, hvori prøvelse finder sted. Indstillingen skal inden for samme frist tillige ligge til eftersyn på skifterettens kontor.

Stk. 3. Indstilles en fordring eller andet krav ikke til anerkendelse som anmeldt, skal kurator ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde give fordringshaveren meddelelse herom og om tid og sted for det møde, hvori fordringen eller kravet prøves, samt om fristen for eventuelt sagsanlæg efter § 133, stk. 1.

§ 132. Fremsættes der ingen indsigelse mod indstillingen på det i § 131, stk. 1, nævnte møde, er fordringen endeligt anerkendt som indstillet.

Stk. 2. Kan afgørelse om indstillingen ikke træffes på mødet, udsættes prøvelsen af den pågældende fordring til et nyt møde. Er anmelderen ikke under mødet underrettet om tid og sted, sker underretning herom på den i § 131, stk. 3, angivne måde.

§ 133. Fremsættes og opretholdes en indsigelse mod kurators indstilling, må den, der ikke kan anerkende indstillingen, anlægge sag ved skifteretten inden 4 uger efter det møde, hvori kurators indstilling forelå.

Stk. 2. Anlægges sag ikke rettidigt, er kurators indstilling endelig.

§ 134. Fordringer og andre krav, der anmeldes efter udløbet af den i medfør af § 128 fastsatte frist, prøves på et senere møde.

Stk. 2. Hvis forholdene taler for det, kan skifteretten af hensyn til en forestående udlodning fastsætte en frist for anmeldelse af fordringer og andre krav. Beslutning herom bekendtgøres i Statstidende med mindst 2 ugers varsel. Fordringer og andre krav, der anmeldes efter den fastsatte frist, tages ikke i betragtning ved udlodningen.

Stk. 3. Fordringer og andre krav, der først anmeldes efter regnskabets stadfæstelse, kan ikke tages i betragtning. Skifteretten kan fastsætte en sidste dag for modtagelse af anmeldelser. Beslutning herom bekendtgøres i Statstidende med mindst to ugers varsel.

Kapitel 17

Retssager ved de almindelige domstole

§ 135. Retssag om krav, som rejses af boet, anlægges af kurator på boets vegne ved de almindelige domstole, medmindre parterne vedtager behandling ved skifteretten efter reglerne i kapitel 31.

§ 136. Er retssag om mulige krav, som nu tilkommer boet, anlagt af skyldneren før konkursdekretets afsigelse, kan boet indtræde i skyldnerens sted.

Stk. 2. Oplyses det under sagen, at sagsøgeren er kommet under konkurs, og har boet ikke givet møde, udsættes sagen, og bostyret underrettes.

Stk. 3. Hvis en sag, der er anlagt efter § 12 k, stk. 3 eller 4, ikke er afgjort ved konkursdekretets afsigelse, kan konkursboet indtræde i søgsmålet i fordringshavernes sted. Sagen udsættes, indtil konkursboet har taget stilling. Uanset om boet indtræder i sagen, bestemmes det i dommen, at det idømte skal betales til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og indbetaler resten til boet.

§ 137. Opgives et muligt krav, uden at der er sluttet forlig, kan enhver fordringshaver inden for en af skifteretten fastsat frist på egen hånd anlægge sag eller indtræde i en af skyldneren inden konkursdekretets afsigelse anlagt sag. Anmodning om fastsættelse af frist skal fremsættes over for skifteretten uden ugrundet ophold efter bostyrets beslutning om opgivelsen. Boet skal erstatte fordringshaverens rimelige omkostninger, dog kun i det omfang boets masse forøges.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til anke, dog at skifteretten ikke fastsætter særlig frist.

§ 138. Begærer ingen fordringshaver frist fastsat efter § 137, eller oversiddes fristen, kan skyldneren selv gøre det krav gældende, som muligt tilkommer ham. En anke iværksat af skyldneren bortfalder, hvis boet eller en fordringshaver anker dommen.

§ 139. Modfordringer mod boet kan gøres gældende under sagen, såfremt der ikke påstås selvstændig dom for modfordringen eller den overskydende del af denne.

Stk. 2. Er sagen anlagt af skyldneren inden konkursen, kan modfordringer gøres gældende til selvstændig dom, hvis de inden konkursdekretets afsigelse er fremsat i et retsmøde, hvor

skyldneren var repræsenteret, eller i et processkrift, der er forkyndt for skyldneren.

§ 140. Krav, som ikke vedrører boet, kan skyldneren gøre gældende uden hensyn til konkursen.

§ 141. Er retssag anlagt mod skyldneren inden konkursdekretets afsigelse, indtræder boet i skyldnerens sted, medmindre sagen ikke vedrører boet, eller sagsøgeren tilkendegiver, at han ønsker dom over skyldneren alene eller sammen med boet.

Stk. 2. Ønsker sagsøgeren dom alene eller tillige over boet, drager han omsorg for, at dette underrettes om sagen.

Stk. 3. Er skyldneren på fristdagen eller senere blevet dømt som udebleven, kan boet kræve sagen genoptaget, når boet skriftligt indgiver anmodning herom til retten inden 4 uger efter, at boet blev bekendt med dommen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, når et betalingspåkrav på fristdagen eller senere har fået påtegning efter retsplejelovens § 477 e, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 4. Retten kan efter begæring af en part henvise en sag, hvori boet er indtrådt i skyldnerens sted eller sammen med denne til behandling ved den skifteret, der behandler boet.

§ 142. Retssag anlægges efter konkursdekretets afsigelse mod skyldneren, hvis sagens genstand ikke vedrører konkursen, eller hvis der alene ønskes dom over skyldneren personlig.

Kapitel 18

Slutning og udlodning

§ 143. Viser det sig under boets behandling, at den sikkerhed, der er eller kan kræves stillet efter § 27, ikke er tilstrækkelig til at dække yderligere omkostninger ved boets behandling, og er boets midler ikke tilstrækkelige til at dække disse omkostninger, sluttet boet snarest muligt på en dertil særligt indkaldt skiftesamling. Dette gælder dog ikke, i det omfang en fordringshaver stiller sikkerhed for yderligere omkostninger.

§ 144. Fremlægger skyldneren efter udløbet af anmeldelsesfristen samtykke fra samtlige fordringshavere eller bevis for, at de er fyldestgjort, sluttet boet straks, og dets aktiver udleveres til skyldneren med fradrag af omkostningerne ved boets behandling.

Stk. 2. Godtgør skyldneren efter boets slutning, at fordringshavere er fyldestgjort eller har givet afkald på deres fordringer, giver skifteretten ham bevis herfor.

§ 145. Massekrav betales snarest muligt.

Stk. 2. Fortrinsberettigede krav betales helt eller delvis, så snart fordringerne er prøvet.

Stk. 3. Er de foran nævnte krav betalt eller sikret, kan kurator foretage delvis udlodning til de øvrige fordringshavere.

§ 146. Dividende udbetales også til fordringshavere, som har pant eller anden sikkerhed i skyldnerens formue, og skal fyldestgøres gennem konkursbehandlingen. Dividenden af den del af fordringen, som bliver dækket gennem sikkerheden,

fradrages i senere udbetalinger. Udbetaling af dividende medfører ikke oprykning for efterstående panthavere.

Stk. 2. Kan fordringshaveren søge fyldestgørelse uden om bobehandlingen, afsættes foreløbig dividende af hele fordringen. Der udbetales kun dividende af den del af fordringen, som ikke bliver dækket gennem sikkerheden.

§ 147. Udloining sker uden hensyn til fordringens forfaldstid.

Stk. 2. Ved udloining afsættes de fornødne midler til senere udbetaling af dividende på krav, der endnu er omtvistet, eller som er betinget af en endnu ikke indtrådt omstændighed.

§ 148. Når boets aktiver er realiseret, dets tilgodehavender inddrevet og mulige tvister endeligt afgjort, udarbejder kurator udkast til regnskab og, enten samtidig eller så snart regnskabet er stadfæstet, udkast til endelig udloining.

Stk. 2. Regnskabet skal ledsages af en kort redegørelse for boets behandling, dets indtægt og udgift. Kurator og så vidt muligt skyldneren skal ved påtegning på udkastet på tro og love erklære, at der ikke dem bekendt findes yderligere til indtægt for boet.

§ 149. Skifteretten kan efter indstilling fra kurator bestemme, at endeligt regnskab og eventuel udloining vedrørende en endnu ikke oppebåret indtægt, et i henhold til § 147, stk. 2, afsat beløb eller andre nærmere afgrænsede dele af boet hen skydes til tiden efter boets slutning.

§ 150. Skifteretten indkalder ved bekendtgørelse i Statstidende med mindst to ugers varsel en skiftesamling til behandling af udkast til regnskab og udloining, der med bilag skal ligge til eftersyn på skifterettens kontor. Bekendtgørelsen skal indeholde oplysning om dividendens størrelse.

Stk. 2. Er bekendtgørelse ikke allerede sket efter § 134, stk. 3, skal bekendtgørelsen indeholde meddelelse om, at fordringer og andre krav, der først anmeldes efter regnskabets stadfæstelse eller efter den af skifteretten i medfør af § 134, stk. 3, fastsatte dag, ikke kan tages i betragtning.

§ 151. På skiftesamlingen gives der fordringshavere og skyldneren lejlighed til at udtale sig om udkastet. Mulige tvister behandles på den i kapitel 31 foreskrevne måde.

Stk. 2. Skifteretten stadfæster udkastet, medmindre dette lider af fejl eller mangler, der nødvendiggør, at det omgøres.

§ 152. Når skifteretten har stadfæstet udkastet til regnskab og udloining og ankefristen er udløbet, uden at anke er sket, udbetales dividenden.

§ 153. Skifteretten kan bestemme, at der ved opgørelse og udloining bortses fra fordringer, som kun ville afkaste en ubetydelig dividende.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at dividendebeløb, hvis udbetaling vil medføre uforholdsmæssige omkostninger, tilfalder statskassen.

Stk. 3. Dividendebeløb, som ikke inden et år efter udloining har kunnet udbetales, tilfalder statskassen.

§ 154. Midler, som efter boets slutning indgår i konkursmassen eller frigøres til fordel for denne, fordeles mellem fordringshavere i overensstemmelse med den tidligere skete

udlodning. Regnskab aflægges af kurator over for skifteretten. Skiftesamling indkaldes kun, hvis skifteretten finder grund dertil.

Stk. 2. Skifteretten kan bestemme, at indgåede midler, der ikke kan dække udgifterne ved fordelingen, tilfalder statskassen.

Stk. 3. Skifteretten kan bestemme, at reglerne i § 153 finder anvendelse.

§ 155. Skifteretten indrykker bekendtgørelse i Statstidende om boets slutning, medmindre tidspunktet for stadfæstelse af udlodning og størrelsen af eventuel dividende fremgår af den i § 150, stk. 1, nævnte bekendtgørelse.

Stk. 2. Har et aktieselskab, et anpartsselskab, en erhvervsdrivende fond eller en erhvervsdrivende virksomhed været under konkurs, giver skifteretten meddelelse om boets slutning til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

§ 156. En fordringshaver beholder sin ret mod skyldneren for den del af fordringen, som ikke er dækket gennem udlodning.

Afsnit III (Ophævet)

Kapitel 19-24

(Ophævet)

§§ 157-196. (Ophævet)

Afsnit IV

Gældssanering

Kapitel 25

Gældssaneringens betingelser og indhold

§ 197. Skifteretten kan efter en skyldners begæring afsige kendelse om gældssanering, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser, og det må antages, at gældssanering vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold.

Stk. 2. Kendelse om gældssanering kan i almindelighed ikke afsiges, såfremt

- 1) skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede,
- 2) skyldneren har handlet uforsvarligt i økonomiske anliggender, herunder såfremt en ikke uvæsentlig gæld
 - a) er stiftet på et tidspunkt, hvor skyldneren var ude af stand til at opfylde sine økonomiske forpligtelser,
 - b) er opstået som følge af, at skyldneren har påtaget sig en finansiel risiko, der stod i misforhold til skyldnerens økonomiske situation,
 - c) er stiftet med henblik på forbrug eller
 - d) er gæld til det offentlige, som er oparbejdet systematisk,
- 3) en ikke uvæsentlig gæld er pådraget ved strafbare eller erstatningspådragende forhold,
- 4) skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor,
- 5) skyldneren har indrettet sig med henblik på gældssanering eller

- 6) skyldneren stifter ny gæld, efter at gældssaneringssag er indledt.

Stk. 3. Ved skifterettens afgørelse efter stk. 2 skal der lægges vægt på gældens alder.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan skifteretten nægte gældssanering, såfremt der foreligger andre omstændigheder, som taler afgørende imod gældssanering.

Stk. 5. Ved afgørelsen om gældssanering skal det ikke tages i betragtning, hvorvidt skyldneren har mulighed for at opnå eftergivelse efter anden lovgivning.

Stk. 6. Kendelse om gældssanering kan kun afsiges for så vidt angår skyldnere, som er fysiske personer.

§ 198. Kendelse om gældssanering kan gå ud på bortfald eller nedsættelse af skyldnerens gæld. I forbindelse med nedsættelse kan der træffes bestemmelse om henstand med og afdragsvis betaling af den del af gælden, som fortsat skal bestå.

§ 199. Kendelse om gældssanering omfatter fordringer, der er stiftet inden gældssaneringssagens indledning, jf. § 206. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at kendelsen kun skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidligere tidspunkt.

Stk. 2. Kendelse om gældssanering omfatter dog ikke pantefordringer i det omfang, pantet strækker til. Panthaverne bindes derimod af kendelsen for så vidt angår den del af deres personlige fordring mod skyldneren, som ikke dækkes af pantet.

§ 200. Ved kendelse om gældssanering bortfalder

- 1) gaveløfter,
- 2) krav på renter af de af kendelsen omfattede fordringer for tiden efter indledning af gældssaneringssag,
- 3) krav ifølge en leasingaftale, der pålægger skyldneren at anviser en køber af det leasede aktiv eller i øvrigt må anses for finansiel leasing, på løbende ydelser, der angår perioden efter indledning af gældssaneringssag, og som ikke er omfattet af § 94, i det omfang fordringshaveren ikke kan godtgøre, at ydelserne må sidestilles med afdrag, og
- 4) krav på konventionalbod, i det omfang boden ikke er erstatning for et lidt tab.

Stk. 2. De øvrige i § 98 nævnte krav har ved gældssanering samme stilling som de almindelige fordringer.

Stk. 3. I øvrigt skal fordringshaverne behandles lige, medmindre de samtykker i en mindre gunstig behandling.

§ 201. Bestemmelserne i kapitel 6 finder tilsvarende anvendelse på gældssanering. I stedet for konkursdekretets afgivelse træder gældssaneringssagens indledning, jf. § 206.

Kapitel 26

Behandling af begæringer om gældssanering

§ 202. Begæring om gældssanering skal ledsages af en opgørelse over skyldnerens aktiver og passiver, en fortegnelse over fordringshaverne, oplysning om skyldnerens og den øvrige husstands indkomst samt øvrige oplysninger af betydning for skifterettens afgørelse om, hvorvidt gældssaneringssag skal indledes. Begæringen skal ledsages af skyldnerens erklæring

på tro og love om rigtigheden af de afgivne oplysninger og om, at skyldneren har givet oplysning om alt, hvad skyldneren ejer og skylder.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal ledsage en begæring, og kan bestemme, at der skal anvendes en særlig blanket.

Stk. 3. Skifteretten afviser en begæring, der ikke opfylder kravene i stk. 1 eller i regler, der er fastsat i medfør af stk. 2. Det samme gælder, når der efter de foreliggende oplysninger ikke er rimelig udsigt til, at der kan afsiges kendelse om gældssanering. En begæring, der afvises efter 1. eller 2. pkt., anses ikke for modtaget.

Stk. 4. Skifteretten vejleder om betingelserne for og fremgangsmåden ved indgivelse af begæring om gældssanering.

§ 203. Skifteretten kan i særlige tilfælde bestemme, at skyldneren skal stille passende sikkerhed for omkostningerne ved gældssaneringssagens behandling.

§ 204. Skifteretten indkalder snarest muligt skyldneren til et møde. Under mødet afkræver skifteretten skyldneren nærmere oplysninger om skyldnerens og skyldnerens husstands forhold samt andre oplysninger af betydning for afgørelsen af, om gældssaneringssag skal indledes.

Stk. 2. Medmindre skifteretten under mødet træffer afgørelse om, at gældssaneringssag ikke skal indledes, jf. § 205, vejleder den skyldneren om betydningen af gældssanering og om fremgangsmåden ved sagens videre behandling.

Stk. 3. Indkaldelsen skal indeholde oplysning om formålet med mødet og om, at skyldneren skal møde personlig, samt om virkningen af, at skyldneren udebliver fra mødet, jf. § 205, stk. 1, nr. 2. I indkaldelsen opfordres skyldneren til at medbringe dokumenter m.v. til belysning af de i § 202, stk. 1 og 2, nævnte forhold.

§ 205. Skifteretten nægter at indlede gældssaneringssag, hvis:

- 1) Der på det foreliggende grundlag ikke er rimelig udsigt til, at der kan afsiges kendelse om gældssanering.
- 2) Skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra det i § 204 nævnte møde.
- 3) Skyldneren ikke stiller sikkerhed for omkostningerne, jf. § 203.

Stk. 2. Afgørelser efter stk. 1 træffes efter anmodning ved kendelse.

Kapitel 27

Behandling af sager om gældssanering

§ 206. Gældssaneringssagen anses for indledt ved skifterettens afgørelse herom.

§ 207. Fra gældssaneringssagens indledning og indtil dens slutning kan arrest eller udlæg ikke foretages i skyldnerens aktiver, og skyldnerens ejendom kan ikke tages til brugeligt pant. Dette gælder dog ikke for fordringer, som ikke berøres af en kendelse om gældssanering.

Stk. 2. Der kan ikke ske rådighedsberøvelse på grundlag af arrest, og der kan ikke ske rådighedsberøvelse eller søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg, som efter § 221 vil tabe sin

retsvirkning ved kendelse om gældssanering. Ved udlæg i fordringer finder retsplejelovens § 523, stk. 2-4, tilsvarende anvendelse. Udlagte fordringer kan indkræves, når de forfalder. Betales udlagte fordringer, forbliver det indkomne beløb i fogedrettens besiddelse.

§ 208. Proklama skal udstedes straks efter gældssaneringssagens indledning.

Stk. 2. Ved proklama indrykker skifteretten én bekendtgørelse i Statstidende. Bekendtgørelsen skal indeholde oplysning om

- 1) skyldnerens navn, tidligere navne, adresse og fødselsdato samt navn og adresse på en eventuel personligt ejet virksomhed og dennes cvr-nr.,
- 2) opfordring til enhver, der har en fordring mod skyldneren, til at anmelde fordringen inden 8 uger efter bekendtgørelsen,
- 3) en person, til hvem anmeldelse skal ske, og
- 4) retsvirkningerne af for sen anmeldelse efter § 208 b, stk. 1.

Stk. 3. Genpart af bekendtgørelsen sendes straks til alle fordringshavere, som er eller bliver skifteretten bekendt.

Stk. 4. Skifteretten kan bestemme, at proklama tillige skal optages i lokale eller almindeligt læste blade.

Stk. 5. Skifteretten sender straks efter gældssaneringssagens indledning meddelelse herom til virksomhedspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 c, og fordringspanthavere, jf. tinglysningslovens § 47 d.

§ 208 a. Anmeldelser skal være skriftlige og angive fordringshaverens fordring samt eventuelle krav på renter og omkostninger. En anmeldelse bør indeholde oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, en postadresse, hvortil senere henvendelser kan sendes, og en konto i et pengeinstitut, hvortil afdrag kan betales.

Stk. 2. Kan en fordring ikke opgøres endeligt, skal der inden udløbet af anmeldelsesfristen indgives en foreløbig anmeldelse med en skønsmæssig angivelse af fordringens størrelse.

Stk. 3. Indsendes en anmeldelse i to eksemplarer, tilbage-sendes det ene med påtegning om modtagelsen.

§ 208 b. Anmeldes en fordring, som i medfør af § 199, stk. 1, er omfattet af gældssaneringssagen, ikke rettidigt, jf. § 208, stk. 2, nr. 2, bortfalder retten til dækning, når sagen er sluttet med kendelse om gældssanering, jf. § 218, stk. 1.

Stk. 2. Undtaget fra stk. 1 er pantefordringer, i det omfang pantet strækker til.

Stk. 3. Er en anmeldt fordring betinget, bortfalder retten til dækning af fordringen, når sagen er sluttet med afgørelse om gældssanering, jf. § 218, stk. 1, såfremt betingelsen ikke er indtrådt på det tidspunkt, hvor skifteretten afsiger kendelse om gældssanering.

Stk. 4. En fordring, der er bortfaldet efter stk. 1, kan gøres gældende med det fulde beløb

- 1) over for skyldneren, hvis gældssaneringen ophæves i medfør af § 229, eller
- 2) hvis skyldnerens bo tages under konkursbehandling, hvis skyldneren får stadfæstet en rekonstruktion, der indehol-

der bestemmelse om tvangsakkord, eller hvis skyldneren på ny meddeles gældssanering, jf. § 230.

§ 209. Fordringer, der bestrides af skyldneren, behandles foreløbig, som om de ikke var bestridt.

Stk. 2. Bestrider skyldneren en fordring, der er anmeldt rettidigt, jf. § 208, stk. 2, nr. 2, skal skifteretten meddele dette til fordringshaveren ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde. Meddelelsen skal indeholde oplysning om retsvirkningen efter stk. 3.

Stk. 3. Bestrider skyldneren en anmeldt fordring, bortfalder retten til dækning af fordringen, såfremt fordringshaveren ikke inden 3 måneder fra skifterettens underretning efter stk. 2 har anlagt sag om fordringen.

Stk. 4. Fastslås det ved dom eller forlig, at fordringen består, betragtes sagsomkostninger, der pålægges skyldneren, som stiftet på samme tidspunkt som fordringen.

Stk. 5. § 208 b, stk. 1 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 210. Skifteretten opregner skyldnerens aktiver og passiver og udarbejder en oversigt over skyldnerens status. Statusoversigten skal indeholde:

- 1) En angivelse af skyldnerens aktiver med oplysning om, hvorvidt og i hvilket omfang aktiverne er behæftet med ejendomsforbehold, pant eller anden sikkerhedsret.
- 2) Hver enkelt fordringshavers navn og adresse samt de enkelte fordringers størrelse og alder, eventuelle fortrinsstilling eller eventuelle bortfald i medfør af § 200, stk. 1. Fordringer, som skyldneren bestrider, opføres med bemærkning herom.

Stk. 2. Skifteretten udarbejder endvidere en redegørelse for de vigtigste årsager til skyldnerens økonomiske situation og anfører, hvorvidt der foreligger dispositioner eller retsskridt, som bør søges omstødt.

Stk. 3. Skifteretten anmoder kommunen om at fremkomme med oplysninger om skyldnerens sociale forhold af betydning for sagen, herunder om kommunens muligheder for gennem rådgivning at bistå skyldneren under afviklingen af den del af gælden, som fortsat skal bestå i tilfælde af gældssanering.

Stk. 4. De i stk. 1-3 nævnte oplysninger m.v. skal foreligge snarest muligt efter udløbet af den i § 208, stk. 2, nr. 2, nævnte frist.

§ 211. Skifteretten kan afkræve offentlige myndigheder oplysninger, der må anses for nødvendige for gældssanerings-sagen.

§ 212. Skifteretten nægter gældssanering:

- 1) hvis der på grundlag af de tilvejebragte oplysninger ikke er rimelig udsigt til, at der kan afsiges kendelse om gældssanering,
- 2) hvis skyldneren ikke loyalt medvirker ved sagens oplysning, eller
- 3) hvis skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra det i § 214 nævnte møde.

Stk. 2. Afgørelse om at nægte gældssanering efter stk. 1, nr. 1-2, kan træffes på ethvert trin af sagens behandling. Skyldneren skal have lejlighed til at udtale sig, inden gældssanering nægtes efter stk. 1, nr. 1 eller 2. Afgørelser efter stk. 1 træffes efter anmodning ved kendelse.

§ 213. Efter at de i § 210 nævnte oplysninger m.v. er tilvejebragt, opfordrer skifteretten skyldneren til inden en af skifteretten fastsat frist at fremkomme med forslag til gældens sanering, herunder til indholdet af en eventuel ordning til afvikling af den del af gælden, som fortsat skal bestå. Forslaget skal ledsages af en opgørelse af skyldnerens og den øvrige husstands indtægter og udgifter.

§ 214. Når skifteretten har modtaget skyldnerens forslag, indkalder den med et varsel på mindst 2 uger skyldneren og samtlige kendte fordringshavere og indehavere af særligt sikrede krav til et møde til behandling af skyldnerens forslag. Når skyldnerens sociale forhold taler derfor, indkaldes desuden en repræsentant for kommunen til mødet. Indkaldelsen skal ske ved anbefalet brev eller på anden betryggende måde og vedlægges skyldnerens forslag samt de i § 210 nævnte oplysninger.

Stk. 2. Indkaldelsen bekendtgøres med samme varsel i Statstidende med oplysning om, hvor de i stk. 1 nævnte bilag ligger til eftersyn.

Stk. 3. Indkaldelse efter stk. 1 og 2 skal indeholde oplysning om følgerne af udeblivelse fra mødet.

§ 215. På mødet gennemgår skifteretten skyldnerens forslag og de tilvejebragte oplysninger. Skifteretten opfordrer de fremmødte til at udtale sig om forslaget og grundlaget for dette samt til at fremkomme med andre oplysninger af betydning for sagen.

Stk. 2. Skyldneren skal besvare spørgsmål fra skifteretten og fordringshaverne.

§ 216. En kendelse, der helt eller delvis tager skyldnerens forslag til følge, skal angive, hvilken del af skyldnerens gæld der berøres af kendelsen, med angivelse af den procent, hvortil fordringerne nedsættes. Ved fastsættelse af den procent, hvortil fordringerne nedsættes, kan skifteretten bestemme, at der skal bortses fra fordringer, som kun vil afkaste et ubetydeligt beløb. Dækningen af disse fordringer bortfalder, når sagen er sluttet med kendelse om gældssanering, jf. § 218, stk. 1. § 208 b, stk. 4, nr. 1, finder tilsvarende anvendelse. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af 2. pkt.

Stk. 2. Uforfaldne fordringer kan kræves betalt samtidig med andre fordringer.

Stk. 3. Træffes der bestemmelse om, at skyldneren skal have henstand med betalingen af den del af gælden, som fortsat skal bestå, skal kendelsen angive henstandsperiodens længde samt størrelsen af og forfaldstiden for de afdrag, som skyldneren skal betale i henstandsperioden.

Stk. 4. Er en anmeldt fordring bestridt, skal der afsættes midler til dækning af fordringen. Kendelsen skal angive, hvordan de afsatte midler skal fordeles mellem de øvrige fordringshavere, såfremt der ikke anlægges sag om fordringen, jf. § 209, stk. 3, eller såfremt det ved dom eller forlig fastslås, at fordringen ikke består. Kan et afdrag på en fordring ikke betales, fordi fordringen er omtvistet eller afhængig af en endnu ikke opfyldt betingelse, kan skifteretten bestemme, at beløbet skal indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut.

Stk. 5. Tages skyldnerens forslag helt eller delvis til følge, vejleder skifteretten skyldneren om dennes retsstilling, her-

under om tidspunktet for realisation af de af skyldnerens aktiver, der skal indgå i gældssaneringssagen, og om tilrettelæggelsen af skyldnerens betaling af afdrag i henstandsperioden.

Stk. 6. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fastsættelsen af afdragene og afdragsperiodens længde efter stk. 3.

Stk. 7. Beløb, der fastsættes i medfør af stk. 6, reguleres hvert år pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt eller fratrullet tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De regulerede beløb afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 10. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding. Justitsministeren bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.

§ 217. Indledes der rekonstruktionsbehandling, udsættes behandlingen af sagen om gældssanering.

Stk. 2. Stadfæstes et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, bortfalder gældssaneringssagen.

§ 218. Gældssaneringssagen anses for sluttet, når fristen for kære af skifterettens afgørelse om afvisning af begæring, jf. § 202, stk. 3, eller om nægtelse af at indlede gældssaneringssag, jf. § 205, eller vedrørende gældssanering, jf. §§ 212 og 216, er udløbet, uden at kære er sket, eller når kæreinstansens kendelse er afsagt, eller når skyldnerens begæring er tilbagekaldt, eller når gældssaneringssagen er bortfaldet, jf. § 217, stk. 2.

Stk. 2. Nægtes gældssanering, eller tilbagekaldes skyldnerens begæring, og er der sket bekendtgørelse efter § 208, skal skifteretten inden en uge efter sagens slutning give meddelelse herom til samtlige kendte fordringshavere.

Stk. 3. Tages skyldnerens forslag helt eller delvis til følge, bekendtgør skifteretten straks sagens udfald i Statstidende. Genpart af bekendtgørelsen sendes samtidig til samtlige kendte fordringshavere.

§ 219. Skifteretten kan antage en medhjælper til under skifterettens tilsyn at udføre de i §§ 208, 208 a, stk. 3, 209, stk. 2, 210, 213-214, 216, stk. 5, og 218, stk. 2-3, nævnte forretninger.

Stk. 2. Skifteretten kan når som helst under gældssaneringssagen beskikke en advokat for skyldneren, hvis der er særligt behov for advokatbistand og skyldneren opfylder de økonomiske betingelser efter retsplejelovens § 325. Om salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

§ 220. I det omfang skifteretten ikke har krævet sikkerhed for omkostningerne ved sagens behandling, afholdes omkostningerne af statskassen. Når den procent, hvortil fordringerne nedsættes, skyldnerens forhold eller omstændighederne i øvrigt taler derfor, kan skifteretten i forbindelse med sagens slutning bestemme, at omkostningerne helt eller delvist skal erstattes af skyldneren.

Kapitel 28

Gældssaneringens virkninger

§ 221. Tages skyldnerens forslag helt eller delvis til følge, anvendes reglerne om omstødelse i §§ 64-80.

Stk. 2. Dækning af en fordring, som ikke ville have været berørt af gældssaneringskendelsen, kan ikke omstødes.

§ 222. Krav på omstødelse gøres gældende af fordringshaverne ved søgsmål, medmindre skifteretten bestemmer andet.

Stk. 2. En sikkerhedsret, der omfattes af reglen i § 71, bortfalder, så snart gældssaneringskendelsen er endelig.

§ 222 a. Har skyldneren indbetalt et efter den pågældendes forhold på det tidspunkt, betalingen fandt sted, uforholdsmæssigt stort beløb på en pensionsordning, skal et beløb svarende til det for meget indbetalte almindeligvis indgå i skyldnerens forslag til gældens sanering efter § 213.

Stk. 2. Skifteretten kan under særlige omstændigheder bestemme, at en del af skyldnerens pensionsordning i andre tilfælde end nævnt i stk. 1 skal indgå i skyldnerens forslag til gældens sanering efter § 213.

Stk. 3. Det beløb, der er opgjort efter stk. 1 og 2, kan ikke overstige pensionsordningens værdi.

Stk. 4. Ophæves en pensionsordning helt eller delvis efter fristdagen som led i skyldnerens gældssanering, kan der ikke foretages modregning efter § 42, stk. 1, i det beløb, der skal komme til udbetaling til fordringshaverne.

§ 223. Senest på det i § 215 nævnte møde kan enhver fordringshaver, der omfattes af gældssaneringskendelsen, stille forslag om anlæg af omstødelssag, § 12 k, stk. 1, 3. og 4. pkt., og stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Træffes der ikke bestemmelse om sagsanlæg, kan enhver fordringshaver selv anlægge sag, såfremt fordringshaveren giver meddelelse herom senest på det i § 215 nævnte møde.

Stk. 3. Omstødelssag skal anlægges senest fire uger efter gældssaneringskendelsens afsigelse.

§ 224. Dømmes der til omstødelse, bestemmes det i dommen, at det idømte skal erlægges til skifteretten, der heraf afholder sagens rimelige omkostninger og udlodder resten til de af gældssaneringskendelsen omfattede fordringshavere.

§ 225. Reglerne om sikringsaktors betydning for adgangen til retsforfølgning finder tilsvarende anvendelse på gældssanering.

§ 226. Gældssaneringskendelsen har mellem skyldneren og de pågældende fordringshavere samme virkning som et retsforlig.

Stk. 2. Kendelsen befrier skyldneren for den del af en før gældssaneringssagens indledning, jf. dog § 199, stk. 1, 2. pkt., stiftet gæld, som bortfalder ved kendelsen, såvel over for fordringshaveren selv som over for kautionister og andre, der hæfter for gælden.

Stk. 3. Gældssaneringskendelsen har ingen indflydelse på fordringshaveres rettigheder mod kautionister og andre, som hæfter tillige med skyldneren.

§ 227. Enhver overenskomst, hvorefter der af skyldneren eller af tredjemand indrømmes nogen fordringshaver større fordele end hjemlet ved gældssaneringskendelsen, er ugyldig.

§ 228. Når ganske særlige hensyn til skyldneren taler derfor, kan skifteretten på begæring genoptage gældssanerings sagen med henblik på ændring af gældssaneringskendelsens bestemmelser efter § 216, stk. 1 og 3. Skifteretten kan ikke forhøje den procent, hvortil fordringerne er nedsat.

Stk. 2. Forinden skifteretten træffer afgørelse om ændring af gældssaneringskendelsens bestemmelser efter § 216, stk. 1 og 3, indkaldes skyldneren og fordringshaverne til et møde i skifteretten. Når skyldnerens sociale forhold taler derfor, indkaldes desuden en repræsentant for kommunen til mødet.

§ 229. Gældssaneringskendelsen kan på begæring af en fordringshaver ophæves af skifteretten:

- 1) hvis det oplyses, at skyldneren under gældssanerings sagen har gjort sig skyldig i svigagtigt forhold, eller
- 2) hvis skyldneren groft tilsidesætter sine pligter ifølge gældssaneringskendelsen.

Stk. 2. Forinden skifteretten træffer afgørelse efter stk. 1, indkaldes skyldneren og fordringshaverne til et møde i skifteretten. Når skyldnerens sociale forhold taler derfor, indkaldes desuden en repræsentant for kommunen til mødet.

Stk. 3. Ophæves en kendelse om gældssanering, bortfalder en for denne af tredjemand stillet sikkerhed eller kaution, medmindre tredjemand vidste eller burde vide, at de i stk. 1, nr. 1, beskrevne omstændigheder forelå, eller den pågældende har medvirket til, at skyldneren har tilsidesat sine pligter som anført i stk. 1, nr. 2.

§ 230. Tages skyldnerens bo under konkursbehandling, meddeles skyldneren på ny gældssanering, eller får skyldneren stadfæstet et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, efter at der er afsagt kendelse om gældssanering, har de af gældssaneringskendelsen omfattede fordringshavere krav på udlæg i forhold til fordringernes beløb uden hensyn til den skete nedskrivning, men efter fradrag af afbetalinger. Udlægget i konkursboet, gældssanerings sagen eller tvangsakkorden i forbindelse med disse afbetalinger kan dog ikke overstige, hvad der efter gældssaneringskendelsen tilkommer de pågældende fordringshavere, medmindre kendelsen er bortfaldet efter § 229.

Kapitel 29

Gældssanering i forbindelse med konkurs eller rekonstruktionsbehandling

§ 231. Reglerne i dette kapitel anvendes, hvis en skyldner indgiver begæring om gældssanering, inden skifteretten indkalder til afsluttende skiftesamling i et konkursbo, og konkursbehandlingen vedrører

- 1) skyldneren,
- 2) skyldnerens ægtefælle eller samlever, såfremt skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for gæld, som ægtefællen eller samleveren har pådraget sig ved erhvervsmæssig virksomhed, eller

- 3) et selskab, hvis kapital skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever tilsammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af, forudsat at skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld.

Stk. 2. Reglerne i dette kapitel anvendes endvidere, hvis en skyldner indgiver begæring om gældssanering inden fire uger efter stadfæstelsen af et rekonstruktionsforslag, der indeholder bestemmelse om tvangsakkord, for et selskab, hvis kapital skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever tilsammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af, forudsat at skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for selskabets gæld.

Stk. 3. Reglerne i dette kapitel anvendes endvidere, hvis

- 1) skyldnerens bo, efter at der er indgivet begæring om gældssanering, tages under konkursbehandling eller
- 2) skyldneren indgiver begæring om gældssanering og der samtidig efter reglerne i dette kapitel behandles en begæring om gældssanering vedrørende skyldnerens ægtefælle eller samlever.

Stk. 4. Skifteretten kan anvende reglerne i dette kapitel, selv om skyldneren indgiver begæring på et senere tidspunkt end nævnt i stk. 1.

Stk. 5. Er konkursboet sluttet med regnskab og udlodning, jf. §§ 151 og 152, eller i medfør af § 143, kan skifteretten bestemme, at gældssanerings sag alene skal indledes, for så vidt angår de fordringer, som er nævnt i § 233. I så fald finder reglerne i dette kapitel tilsvarende anvendelse.

§ 231 a. Skifteretten kan efter en skyldners begæring afsige kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel, såfremt skyldneren godtgør, at skyldneren ikke er i stand til og inden for de nærmeste år ingen udsigt har til at kunne opfylde sine gældsforpligtelser og det må antages, at gældssanering vil føre til en varig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold.

Stk. 2. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan i almindelighed ikke afsiges, såfremt der foreligger forhold som nævnt i § 197, stk. 2, nr. 2-6. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan i almindelighed endvidere ikke afsiges, såfremt skyldneren, skyldnerens ægtefælle eller samlever, jf. § 231, stk. 1, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, eller ledelsen i det selskab, der er omfattet af konkursbehandlingen eller har fået stadfæstet et rekonstruktionsforslag,

- 1) i ikke uvæsentligt omfang har tilsidesat sine forpligtelser med hensyn til bogføring, momsafregning, indeholdelse og afregning af A-skat og indsendelse af oplysninger til offentlige myndigheder el. lign. eller
- 2) i øvrigt i ikke uvæsentligt omfang har undladt at lede den virksomhed, der er eller har været undergivet konkursbehandling, forsvarligt.

Stk. 3. Ved skifterettens afgørelse efter stk. 2 skal der lægges vægt på gældens alder.

Stk. 4. Uanset stk. 2 kan skifteretten nægte gældssanering, såfremt der foreligger andre omstændigheder, som taler afgørende imod gældssanering.

Stk. 5. Ved afgørelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel skal det ikke tages i betragtning, hvorvidt skyldneren har mulighed for eftergivelse efter andre regler.

Stk. 6. Gældssaneringssag efter reglerne i dette kapitel kan ikke indledes, hvis der inden for de seneste 10 år er afsagt kendelse om gældssanering for skyldneren efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 7. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan kun afsiges, for så vidt angår skyldnere, som er fysiske personer.

§ 231 b. Såfremt en skyldners gæld ikke i det væsentlige stammer fra erhvervsmæssig virksomhed, kan skyldneren kun under særlige omstændigheder meddeles gældssanering på andre betingelser og vilkår, end hvad der følger af reglerne om gældssanering efter kapitel 25-28.

§ 232. Kendelse om gældssanering efter reglerne i dette kapitel kan tidligst afsiges i forbindelse med boets slutning efter § 143 eller i forbindelse med skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab og udlodning, jf. § 151.

Stk. 2. Under særlige omstændigheder kan skifteretten afsige kendelse om gældssanering på et tidligere tidspunkt end anført i stk. 1.

Stk. 3. I øvrigt træffer skifteretten bestemmelse om, i hvilket omfang gældssaneringssagens behandling skal afvente boets slutning.

Stk. 4. I de tilfælde, der er nævnt i § 231, stk. 2, finder stk. 1-3 kun anvendelse, hvis skyldneren er under konkursbehandling.

§ 233. § 199, stk. 1, og § 200 finder tilsvarende anvendelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er skyldneren under konkursbehandling, omfatter kendelsen om gældssanering alene fordringer, der er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, jf. dog § 30. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at kendelsen skal omfatte fordringer stiftet inden et af skifteretten andet fastsat tidspunkt, der dog ikke kan fastsættes til et tidspunkt senere end skifterettens afgørelse om at indlede sag om gældssanering, jf. § 206. Træffes sådan bestemmelse ikke, bortfalder krav på renter af de af kendelsen omfattede fordringer for tiden efter konkursdekrets afsigelse.

§ 233 a. §§ 208-208 b finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den genpart af bekendtgørelsen om proklama, som skifteretten efter § 208, stk. 3, sender til alle kendte fordringshavere, skal indeholde opfordring om at fremkomme med oplysninger om omstændigheder af betydning for afgørelsen af sagen, jf. § 231 a, stk. 1-4.

Stk. 3. For fordringer, der er anmeldt i skyldnerens konkursbo, bortfalder retten til dækning ikke, når begæring om gældssanering indgives, inden konkursboet er afsluttet.

§ 234. Skifteretten tilvejebringer de yderligere oplysninger, som anses for nødvendige for en stillingtagen til begæringen om gældssanering, og som ikke er eller bliver tilvejebragt i forbindelse med behandlingen af konkursboet eller rekonstruktionsbehandlingen.

§ 235. Skifteretten kan overlade de i § 219, stk. 1, nævnte forretninger til konkursboets kurator eller skifterettens medhjælper.

§ 236. § 203 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. § 220, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Er skyldneren under konkursbehandling, afholdes omkostningerne ved behandlingen af en sag om gældssanering efter reglerne i dette kapitel af konkursboet efter § 93, nr. 2, i det omfang der er dækning hertil af boets midler.

Stk. 3. Når den procent, hvortil fordringerne nedsættes, skyldnerens forhold eller omstændighederne i øvrigt taler derfor, kan skifteretten i forbindelse med sagens slutning bestemme, at omkostningerne skal erstattes af skyldneren.

§ 236 a. § 228 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Har skyldneren på det tidspunkt, hvor kendelsen om gældssanering afsiges, uafklarede økonomiske forhold, kan skifteretten i henstandsperioden på begæring af en fordringshaver endvidere genoptage gældssaneringssagen med henblik på at forhøje den procent, hvortil fordringerne er nedsat, såfremt der er indtrådt en væsentlig forbedring i skyldnerens økonomiske forhold.

Stk. 3. I de i stk. 2 nævnte tilfælde skal skyldneren inden rimelig tid underrette skifteretten og fordringshaverne, såfremt der indtræder en væsentlig forbedring af skyldnerens økonomiske forhold. Skyldneren skal efter skifterettens nærmere bestemmelse fremsende dokumentation for sine økonomiske forhold til skifteretten og fordringshaverne.

§ 236 b. § 229 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Gældssaneringskendelsen kan på begæring af en fordringshaver endvidere ophæves, hvis skyldneren tilsidesætter sine pligter efter § 236 a, stk. 3. § 208 b, stk. 4, nr. 1, finder tilsvarende anvendelse.

§ 237. I øvrigt finder ved behandlingen af sager om gældssanering efter reglerne i dette kapitel reglerne i kapitel 25-28 anvendelse med de af forholdets natur følgende ændringer.

Afsnit V

Fælles regler

Kapitel 29 a

1)

Digital kommunikation

§ 237 a. Krav om skriftlighed eller underskrift er ikke til hinder for, at meddelelser til skifteretten sendes som digital kommunikation. Meddelelsen skal være forsynet med en digital signatur.

Stk. 2. Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med skifteretten, herunder om anvendelsen af digital signatur.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den kan gøres tilgængelig for skifteretten.

Stk. 4. Hvis en digital meddelelse ikke er forsynet med digital signatur eller er behæftet med andre fejl, der gør den uegnet til at indgå i skifterettens behandling af en sag, kan skifteretten afvise meddelelsen eller fastsætte en frist for af-

hjælpning af mangelen. Efter anmodning træffes afgørelsen om afvisning ved kendelse.

§ 237 b. Skifteretten kan ved meddelelser fra retten anvende digital kommunikation, hvis modtageren har samtykket i at modtage meddelelser på denne måde, jf. dog om forkyndelse retsplejelovens § 155, nr. 2. Samtykke kan gives for den enkelte sag eller generelt. Meddelelser, der indeholder fortrolige oplysninger, skal krypteres eller sikres på anden forsvarlig måde.

Kapitel 30

Særlige bestemmelser

§ 238. Ingen må handle som kurator, skifterettens medhjælper, medlem af kreditorudvalget, sagkyndig bistand, forretningskyndig medhjælp, revisor, rekonstruktør, tillidsmand eller vurderingsmand, hvis han er en af skyldnerens nærstående eller er afhængig af skyldneren, eller hvis der som følge af hans interesse i sagens udfald eller af andre grunde er tvivl om hans upartiskhed i det foreliggende spørgsmål.

Stk. 2. Har skyldneren drevet erhvervsvirksomhed, eller er skyldneren et selskab, en forening eller anden organisation, må revisor, tillidsmand eller vurderingsmand heller ikke på nogen af de i stk. 1 nævnte måder være knyttet til medlemmer af bestyrelse eller direktion, til kurator, skifterettens medhjælper, en likvidator eller til virksomhedens eller organisationens kasserer eller bogholder.

Stk. 3. En vurderingsmand må ikke have økonomisk interesse hos aftager og må ikke medvirke ved afhændelse af boets aktiver, medmindre vurderingsmanden i egenskab af auktionsholder alene har foretaget vurdering til brug for bortsalg på offentlig auktion.

Stk. 4. De i stk. 1 nævnte personer, nærstående til disse personer eller ansatte i disse personers virksomheder må ikke erhverve nogen del af boets aktiver.

Stk. 5. En person, der beskikkes som tillidsmand i medfør af § 11 a, stk. 1, må ikke have været revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i to år forud for rekonstruktionsbehandlingens indledning og må ikke virke som revisor eller forretningsmæssig rådgiver for skyldneren i en periode på to år efter at have afsluttet hvervet som tillidsmand.

§ 239. Skifteretten fastsætter vederlag til kurator, skifterettens medhjælper og rekonstruktør efter en konkret bedømmelse på grundlag af en begrundet indstilling fra de pågældende. Indstillingen skal indeholde oplysninger om den tid, der er medgået til udførelsen af de enkelte opgaver, som de pågældende har varetaget, og om, hvornår opgaverne er udført.

Stk. 2. Fastsættelsen af vederlaget skal ske ud fra en samlet vurdering af det udførte arbejde. Ved vurderingen skal der navnlig tages hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed, det med arbejdet forbundne ansvar og det under de givne omstændigheder opnåede resultat.

Stk. 3. Skifteretten fastsætter endvidere vederlag til tillidsmænd og retsvidner under hensyn til arbejdets omfang og boets beskaffenhed.

Stk. 4. Skifteretten kan efter indstilling fra kurator tillægge kreditorudvalgets medlemmer vederlag.

Stk. 5. Vederlagene afholdes af boet.

§ 240. Skifteretten kan indkalde enhver til at afgive forklaring efter retsplejelovens regler om vidner.

§ 241. (Ophævet)

Kapitel 31

Skifterettens behandling af tvister

§ 242. Skifteretten prøver betingelserne for iværksættelse af foranstaltninger, som ved denne lov er henlagt til skifteretterne, og afgør tvist om boernes behandling eller om fordringer og krav, der rettes mod et konkursbo, samt efter parternes vedtagelse tvist om krav, der gøres gældende af konkursboet.

Stk. 2. Selvstændig dom for boets modfordringer kan ikke gives, medmindre modparten samtykker deri.

§ 242 a. Krav efter § 28, stk. 1 og 2, skal fremsættes over for skifteretten eller de almindelige domstole senest 3 måneder efter det tidspunkt, da skyldneren blev i stand til at gøre kravet gældende. Skifterettens afgørelse træffes ved dom. Skifteretten kan henskyde kravet til afgørelse ved de almindelige domstole.

§ 243. Behandlingen af tvister foregår efter retsplejelovens regler om borgerlige sager med de ændringer, som følger af forholdets natur.

§ 244. Den, som gør krav gældende mod konkursboet, kan indstævne skyldneren for skifteretten for at få dom over ham sammen med boet.

Stk. 2. Må inddragelsen af skyldneren i sagen antages at ville forhale boets afslutning, kan skifteretten afslå inddragelse.

§ 245. (Ophævet)

§ 246. Afgørelse angående anmeldte fordringer og krav eller deres fortrinsret træffes ved dom.

§ 247. Andre afgørelser end de i § 246 nævnte træffer skifteretten ved kendelse eller beslutning.

Stk. 2. Skifteretten kan herved pålægge sagsomkostninger, hvis tvistens omfang og det med sagen forbundne arbejde gør det rimeligt. Retsplejelovens regler om sagsomkostninger finder da tilsvarende anvendelse. Hvis ikke andet bestemmes, er fuldbyrdelsesfristen 14 dage.

Stk. 3. Skifterettens beslutninger om fastsættelse af vederlag og andre omkostninger kan fuldbyrdes efter almindelige regler.

§ 248. Skifterettens domme, stadfæstelsen af regnskabet og den sluttede konkursbehandling kan ankes til landsretten. De under behandlingen afsagte kendelser og trufne beslutninger kan kun med landsrettens tilladelse inddrages under anken.

Stk. 2. Skifterettens kendelser og beslutninger kan med de i § 249 fastsatte undtagelser kæres til landsretten.

Stk. 3. Om kære mod dommes bestemmelser om sagsomkostninger gælder reglen i retsplejelovens § 391, stk. 1.

§ 249. Skifterettens afgørelser efter § 8, § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt., § 13 e, stk. 4, § 21, § 113, stk. 2, § 115, stk. 2, §§ 120-122 og § 232, stk. 3, kan ikke indbringes for højere ret. Det samme gælder afgørelser efter § 11 e, stk. 2 eller 5, § 12 a, stk. 1 eller 3, § 12 k, stk. 1, herunder jf. § 223, stk. 1, 2. pkt., eller § 13 a, stk. 1, jf. § 13 d, stk. 2, 2. pkt., jf. §§ 120 og 121, og jf. § 13 d, stk. 2, 3. og 4. pkt.

§ 250. Ankefristen er fire uger, som regnes fra domsafsigelsen eller fra skifterettens stadfæstelse af udkast til regnskab eller udlodning.

Stk. 2. Landsretten kan dog undtagelsesvis tillade anke indtil 1 år efter konkursbehandlingens slutning. Retsplejelovens § 372, stk. 2, 5.-7. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 251. Kærefristen er to uger.

Stk. 2. Tilladelse til kære efter kærefristens udløb kan i indtil seks måneder gives efter reglen i § 250, stk. 2.

§ 252. Fra Sø- og Handelsretten sker anke og kære til Østre Landsret i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Om appel mod bestemmelser om sagsomkostninger i domme fra Sø- og Handelsretten gælder reglerne i retsplejelovens § 369, stk. 2, og § 391, stk. 1.

§ 253. Ankestævning forkyndes såvel for den ankendes modpart som for kurator eller, hvor ingen kurator er beskikket, for skifteretten eller skifterettens medhjælper.

§ 254. Procesbevillingsnævnet kan tillade, at landsrettens afgørelse indbringes for Højesteret. Retsplejelovens § 371, stk. 1, 2. og 3. pkt., og stk. 2, samt § 392, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 255. Anke og kære sker i øvrigt efter retsplejelovens regler herom med de ændringer, som følger af forholdets natur.

Kapitel 32

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 256. Loven træder i kraft den 1. april 1978.

Stk. 2. (Udelades)

§§ 257-263. (Udelades)

§ 264. Indtil justitsministeren træffer anden bestemmelse, skal skifteretten, såfremt den ved konkursens erklæring har grundet sin kompetence på anden omstændighed end den, at skyldneren har eller ved sin død havde bopæl her i riget, oplyse dette i konkursdekretet.

§ 265. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 447 af 9. juni 2004 (Digital kommunikation i retsplejen, kendelser med begrænset sagsfremstilling, regler om vidneforvarede m.v.)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse. Lovens § 1, nr. 1, 2, 8-11 og 13-16, træder dog i kraft den 1. juli 2004.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1265 af 16. december 2009 (Behandlingen i konkurs af indeståender på frit valg-ordninger)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2010 og finder anvendelse i konkursboer, hvor fristdagen ligger efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 536 af 26. maj 2010 (Tredjeinstansbevilling til en del af en sag)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Stk. 2. Loven finder anvendelse, når ansøgning om tredjeinstansbevilling indgives til Procesbevillingsnævnet efter lovens ikrafttræden.

Lov nr. 718 af 25. juni 2010 (Rekonstruktion m.v.)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 55

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.⁷⁾

Stk. 2. En anmeldelse af betalingsstandsning eller udsættelse af afgørelsen om konkurs i medfør af konkurslovens § 24 inden lovens ikrafttræden bevarer sine virkninger efter lovens ikrafttræden. Uanset 1. pkt. kan en betalingsstandsning eller en udsættelse af afgørelsen om konkurs ikke forlænges efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Begæringer om åbning af tvangsakkordforhandling, der er indgivet til skifteretten før lovens ikrafttræden, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 4. Begæring om rekonstruktionsbehandling kan ikke indgives af en fordringshaver, hvis skyldneren har anmeldt betalingsstandsning, afgørelsen om konkurs er udsat i medfør af konkurslovens § 24 i den hidtil gældende affattelse eller skyldneren har indgivet begæring om tvangsakkordforhandling.

Stk. 5. Ophører en betalingsstandsning, regnes dagen for anmeldelsen dog som fristdag, hvis skifteretten inden 3 uger efter ophøret modtager begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering. Fører en begæring om akkordforhandling ikke til stadfæstelse af tvangsakkord, regnes dagen for begæringens modtagelse dog som fristdag, hvis

skifteretten, inden 3 uger efter at begæringen om akkordforhandling blev tilbagekaldt eller forkastet eller akkordforhandling ophørte, modtager begæring om rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering.

Stk. 6. Konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 3, § 98, nr. 1, og § 200, stk. 1, nr. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, 25 og 32, finder anvendelse, når fristdagen ligger efter lovens ikrafttræden.

Stk. 7. Konkurslovens § 10 a, stk. 3, nr. 5, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 11, finder alene anvendelse for aftaler, der indgås efter lovens ikrafttræden.

Stk. 8-10. (Udelades)

Justitsministeriet, den 15. marts 2011

LARS BARFOED

/ Mette Undall-Behrend

-
- ¹⁾ Bestemmelserne i kapitel 29 a træder i kraft efter justitsministerens nærmere bestemmelse, jf. § 5 i lov nr. 447 af 9. juni 2004.
- ²⁾ Lovændringen vedrører kapitel 29 a.
- ³⁾ Lovændringen vedrører § 216, stk. 7.
- ⁴⁾ Lovændringen vedrører § 95, stk. 1, nr. 1, og stk. 3.
- ⁵⁾ Lovændringen vedrører § 254, 2. pkt.
- ⁶⁾ Lovændringen vedrører § 1, §§ 3-9, afsnit I A, § 18, § 24, § 25, § 27, § 55, stk. 3, § 56, stk. 2, § 61, stk. 3, § 63, stk. 2, 1. pkt., § 72, § 87, stk. 5, § 88, § 94, nr. 2, § 98, nr. 1, § 110, stk. 2, 2. pkt., § 128, 2. pkt., § 136, stk. 3, § 143, § 144, stk. 1, afsnit III, § 200, stk. 1, § 208, stk. 3 og 5, § 208 b, stk. 4, nr. 2, § 216, stk. 4, 3. pkt., § 217, § 223, stk. 1, 2. pkt., § 230, 1. pkt., overskriften til kapitel 29, § 231, § 231 a, stk. 2, 2. pkt., § 232, stk. 4, § 234, § 238, stk. 1 og 5, § 239, stk. 1, 1. pkt., og § 249.
- ⁷⁾ Ved bekendtgørelse nr. 208 af 15. marts 2011 er det bestemt, at loven træder i kraft den 1. april 2011.